

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้งานวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน
วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2555

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน
วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน
วิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2555

Li Chumxiao. (2555). การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตนา พุทธเมตตา.

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลของการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดการใช้นามวลีในงานเขียนเรียงความ จำนวน 110 ชิ้นงานของนักศึกษาจีนนั้น ผู้วิจัยสามารถจำแนกลักษณะข้อผิดพลาดออกเป็น 6 ประเภท คือ การลำดับคำผิด การใช้คำผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท และการใช้อนุภาคย่อกุณศัพท์ไม่ถูกต้อง สาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาดเหล่านี้ เนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ ภาษาระหว่างสองระบบภาษา นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยยังไม่มาก นักศึกษาเข้าใจไวยากรณ์ภาษาไทยไม่ชัดเจน และนักศึกษาไม่รอบคอบจึงเขียนคำขาดหายไป เป็นต้น

จากลักษณะข้อผิดพลาดทั้ง 6 ประเภทดังกล่าว จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนมีทั้งหมด 220 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำผิด มีจำนวน 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 รองลงมาคือ การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท มีจำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.36 รองลงมาคือ การลำดับคำผิด มีจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.45 รองลงมาคือ การใช้คำฟุ่มเฟือย มีจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.64 รองลงมาคือ การสะกดคำไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี มีจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.46 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือการใช้อนุภาคย่อกุณศัพท์ไม่ถูกต้อง มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.64

A SATURDAY OF THE ERRORS IN THAI NOUN PHRASE USAGE OF SECOND – YEAR
THAI – MAJORED CHINESE STUDENTS AT GUANGXI UNIVERSITY
FOR NATIONALITIES, THE REPUBLIC OF CHINA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakarinwirot University

October 2012

Li Chumxiao. (2012). *A Saturday of the Errors in Thai Noun Phrase Usage of Second – Year Thai – Majored Chinese Students at Guangxi University for Nationalities, the Republic of china*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Assoc. Prof. Jintana Puttamata.

The objective of this research is to study the errors on the use of noun phrase made by 2nd – year Chinese student majoring in Thai from Guangxi University for Nationalities, the Republic of China.

From 110 essays written by these students, six types of errors are found : the misordering error, the wrong use of word use of words, the redundancy, the misspelling error, the omission error, and the wrong use of adjectival phrase. The causes of these errors are : the interference of mother tongue, the interlingual interference, the narrow vocabulary, the students' unclear understanding of Thai grammar rules, and the students' indiscretion.

The result of the analysis shows that these six types of errors occur 220 time. The order of occurring error from the most to the least is as follow : the wrong use of words 67 times (30.45%), the omission error 47 times (21.36%), the misordering error 45 times (20.45%), the redundancy 30 times (13.64%), the misspelling error 23 times (10.46), and the wrong use of adjectival phrase 8 times (3.64).

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้งานวลีของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย
ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ของ LI CHUNXIAO ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์จันทนา พุทธิเมตตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(อาจารย์ วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(รองศาสตราจารย์จันทนา พุทธิเมตตะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ วิชชุกร ทองหล่อ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ พัทธยา จิตต์เมตตะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วานี ออร์อนสาริธ)

วันที่ 30 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาจาก China Scholarship Council ในการศึกษาปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และในการทำวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

งานวิจัยครั้งนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ซึ่งได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา แนะนำ ที่เป็นประโยชน์ยิ่ง และตรวจสอบแก้ไข จดสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา กรุณาของท่าน จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน ได้แก่ อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ QIN XINHONG อาจารย์วิรุฬรัตน์ ไฉนงุ่น และ รองศาสตราจารย์ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ สละเวลาอันมีค่า ตรวจ แก้ไขสารนิพนธ์ และได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ทุกท่านที่ให้ทั้งความรู้ ความเมตตา และกำลังใจ แก่ ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโท ขอขอบคุณเพื่อนๆ ปริญญาโทสาขาการสนทนาภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกคนที่ให้คำปรึกษาและกำลังใจมาตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ในกองวิเทศสัมพันธ์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความช่วยเหลือ อนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในระหว่างการศึกษาและการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าความดีของสารนิพนธ์ฉบับนี้แต่ บิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่าน และครอบครัวที่รักยิ่ง ที่สนับสนุนการศึกษาและการทำสารนิพนธ์ของผู้วิจัยมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัย มีกำลังใจทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

LI CHUNXIAO

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
วิธีดำเนินการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลี	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย	7
ความหมายของวลี นามวลี และการจำแนกชนิดของวลี	7
องค์ประกอบของนามวลีในภาษาไทย	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย	11
3 วิธีดำเนินการวิจัย	13
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	15
การลำดับคำผิด	15
การใช้คำผิด	19
การใช้คำผิดความหมาย	19
การใช้คำลักษณนามผิด	21
การใช้คำเชื่อมผิด	21
การใช้คำฟุ่มเฟือย	22
การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง	23
การใช้สระไม่ถูกต้อง	23
การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง	23
การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	24
การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท	24
การขาดคำลักษณนาม	24
อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ”	25
การขาดคำอื่นๆ	26
การใช้อนุพยางค์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	32
ความมุ่งหมายของการวิจัย	32
ความสำคัญของการวิจัย	32
ขอบเขตของการวิจัย	32
วิธีดำเนินการวิจัย	33
สรุปผล	33
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	39
ภาคผนวก	42
ภาคผนวก ก.	43
ภาคผนวก ข.	48
ภาคผนวก ค.	75
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	86

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการลำดับคำผิด	28
2 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำผิด	29
3 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำฟุ่มเฟือย	29
4 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตาม อักขรวิธี	29
5 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท	30
6 แสดงจำนวนครั้งของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้อุปากยคุณศัพท์ไม่ถูกต้อง	30
7 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของชนิดข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน ...	31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยและภาษาจีนมีลักษณะสำคัญบางประการที่คล้ายคลึงกัน แม้ว่าจะอยู่ในตระกูลต่างกัน ดังที่ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2548: 31 – 40) อธิบายว่า ภาษาไทยจัดอยู่ในภาษาตระกูลไท-กะได ส่วนภาษาจีนจัดอยู่ในภาษาตระกูลจีน-ทิเบต ภาษาตระกูลทั้งสองนี้มีลักษณะสำคัญบางส่วนของที่คล้ายคลึงกัน เช่น ต่างก็ได้ชื่อว่าเป็นภาษาคำโดด ในด้านระบบเสียงต่างก็เป็นภาษาวรรณยุกต์ ในด้านระบบไวยากรณ์ ต่างก็มีการเรียงคำแบบประธาน-กริยา-กรรม ตัวอย่างเช่น

การเรียงคำในประโยคภาษาไทย	การเรียงคำในประโยคภาษาจีน
1) ฉัน -- กิน -- ข้าว ประธาน กริยา กรรม	2) 我--吃--饭 (ฉัน -- กิน -- ข้าว) ประธาน กริยา กรรม
3) เขา -- เป็น -- คน/ไทย ประธาน กริยา กรรม (คำหลัก/คำขยาย)	4) 他--是--泰国人 (เขา -- เป็น -- ไทย/คน) ประธาน กริยา กรรม (คำขยาย/คำหลัก)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยกับภาษาจีนมีการลำดับภาคประธาน กริยาและกรรมเหมือนกัน ดังปรากฏในตัวอย่าง (1) (2) แต่เนื่องจากทั้งสองภาษาอยู่ในตระกูลที่ต่างกัน ย่อมมีลักษณะสำคัญบางส่วนแตกต่างกัน เช่น ตำแหน่งคำขยาย ภาษาไทยจะวางคำขยายไว้หลังคำหลักเสมอ แต่ภาษาจีน คำขยายจะอยู่ในตำแหน่งที่วางไว้หน้าคำหลักเสมอ ดังปรากฏในตัวอย่าง (3) (4) ลักษณะนี้ จะเห็นได้ชัดเจนมากในโครงสร้างนามวลี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

โครงสร้างนามวลีภาษาไทย	โครงสร้างนามวลีภาษาจีน
1) โต๊ะ/กลม คำหลัก/คำขยาย 3) เสื้อ/สอง-ตัว คำหลัก/คำขยายที่เป็นคำจำนวน-คำขยายที่เป็นคำลักษณนาม	2) 圆/桌 “โต๊ะกลม” (กลม/โต๊ะ) คำขยาย/คำหลัก 4) 两件/衣服 “เสื้อสองตัว” (สอง-ตัว/เสื้อ) คำขยายที่เป็นคำจำนวน-คำขยายที่เป็นคำลักษณนาม/คำหลัก

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การวางคำหลักและคำขยายของนามวลีในทั้งสองภาษาจะสลับกัน กล่าวคือ คำขยายในนามวลีของภาษาไทยอยู่หลังคำหลัก คำขยายในนามวลีของภาษาจีนอยู่หน้าคำหลัก

จากการที่ผู้วิจัยสอนภาษาไทยให้นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยมาประมาณ 7 ปี ณ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีนใน ได้สังเกตเห็นว่าใช้นามวลีของนักศึกษาจีนในการเขียนและการพูดพบว่า มีปัญหาการเรียงลำดับคำในนามวลีไม่ถูกต้องเสมอ โดยเฉพาะนามวลีที่มีคำขยายมากกว่าหนึ่งคำขึ้นไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. โครงสร้างนามวลีภาษาไทยที่มีคำขยายมากกว่าหนึ่งคำ

หนังสือ / ใหม่ สาม เล่ม ของ เธอ

① ② ③ ④ ⑤

คำหลัก / คำขยาย ①②③④⑤

2. โครงสร้างนามวลีภาษาจีนที่มีคำขยายมากกว่าหนึ่งคำ

你的三本新书 “หนังสือใหม่สามเล่มของเธอ”

เธอ ของ สาม เล่ม ใหม่ / หนังสือ

⑤ ④ ② ③ ①

คำขยาย ⑤④②③① / คำหลัก

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นามวลีที่มีคำขยายมากกว่าหนึ่งคำนั้น การเรียงลำดับคำขยายบางครั้งไม่ใช่สลับลำดับจาก ①②③④⑤ มาเป็น ⑤④③②① เท่านั้น แต่อาจอยู่ในรูปอื่นๆ ด้วย ดังนั้นนักศึกษาจีนจึงมีปัญหการเรียงลำดับคำขยายในนามวลีได้ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเกิดจากภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่เข้าแทรกแซงในการเรียนภาษาไทย ตัวอย่างเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดการเปรียบเทียบ

ภาษาสองภาษาเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของ ลาโด (Lado. 1957: 1 – 8) ซึ่งกล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะพบว่า ลักษณะของภาษาใหม่ที่เรียนนั้น มีทั้งยากและง่าย ส่วนที่ง่ายก็คือ ลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกับภาษาแม่ของผู้เรียน และส่วนที่ยากก็คือลักษณะที่แตกต่างจากภาษาแม่ ฉะนั้นถ้าผู้สอนสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ ก็จะสามารถมองเห็นปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการเรียนของผู้เรียน จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยพยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ตั้งแต่ต้น เพื่อวางพื้นฐานการใช้นามวลีที่ถูกต้องให้นักศึกษา เมื่อเรียนต่อไปในระดับสูงจะได้ไม่เกิดปัญหาการใช้นามวลีอีกต่อไป

จากภูมิหลังดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาไทย ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน หลายปีที่ผ่านมา จำนวนนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยมีเพิ่มมากขึ้น รายวิชาภาษาไทยที่สำคัญและจำเป็นต่อนักศึกษาก็เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะการศึกษาเรื่องนามวลี ซึ่งเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในวิชาหลักภาษาไทย และเป็นพื้นฐานการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ผู้สอนภาษาไทยควรจะได้ศึกษาและสังเกตข้อผิดพลาดของผู้เรียนและหาวิธีแก้ปัญหาข้อผิดพลาดดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาดังกล่าวจะทำให้ผู้สอนได้ทราบปัญหาการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนอย่างชัดเจนสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการเตรียมการสอน เพื่อขจัดปัญหาอันเกิดขึ้น จากการเรียนของนักศึกษาจีนได้ทุกสถาบันที่มีการเปิดสอนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก อีกทั้งยังสามารถสร้างแบบฝึกหรือสร้างแบบเรียนการใช้นามวลีได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย และจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับนักศึกษาจีน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
2. เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้แก้ไขปัญหาในการสอนนามวลีให้นักศึกษาจีน
3. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้นามวลีได้อย่างถูกต้อง

ความสำคัญของการวิจัย

ได้ผลการวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน และใช้เป็นแนวทางการสอน อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีน หรือชาวต่างประเทศอื่นๆ ที่เรียนภาษาไทย รวมทั้งเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนนามวลีสำหรับผู้เรียนชาวจีนและชาวต่างประเทศต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน

2. ข้อมูลได้จากการที่ผู้วิจัยศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน คนละ 5 เรื่อง รวมเป็นชิ้นงานทั้งสิ้น 110 ชิ้นงาน ซึ่งมีหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันใกล้ตัวนักศึกษา สามารถเขียนได้ง่าย เพราะศัพท์เหล่านี้เรียนแล้วในวิชาภาษาไทยเบื้องต้น ดังนี้

2.1 ครอบครัวของเรา

2.2 มหาวิทยาลัยของเรา

2.3 เพื่อน

2.4 การท่องเที่ยว

2.5 ความใฝ่ฝัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. รวบรวมนามวลีจากงานเขียนเรียงความของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 คณะภาษาต่างประเทศและคณะเชิงชื่อหุ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี สาธารณรัฐประชาชนจีน ดังปรากฏในขอบเขตของการวิจัย

3. วิเคราะห์ข้อมูล

4. นำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญหลักภาษาไทยตรวจสอบ

5. นำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ

วอร์ดฮาฟ (Wardhaugh. 1970: 123) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเรียนภาษาเป็นการศึกษาปัญหา โดยเริ่มจากวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการใช้ภาษาของผู้เรียนที่เกิดขึ้น และใช้ความแตกต่างระหว่างระบบภาษาทั้งสองมาอธิบายสาเหตุของการเกิดข้อผิดพลาดเหล่านั้นว่า เกิดจากความแตกต่าง ความคล้ายคลึง หรือการแทรกแซงทางภาษาของภาษาทั้งสอง

เซลินเกอร์ (Selinker. 1977: 35) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะสร้างระบบไวยากรณ์ใหม่ ซึ่งมีลักษณะของการใช้กฎร่วมกันระหว่างสองภาษา คือ ระบบภาษาแม่ และระบบภาษา ซึ่งกำลังเรียนอยู่ เรียกภาษานี้ว่า ภาษาระหว่าง 2 ระบบภาษา เพราะมีลักษณะก้ำกึ่งกันระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง อันเกิดจากกระบวนการที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษา ได้แก่

1. อิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียน
2. กลวิธีในการฝึกในขณะที่เรียนภาษาที่สอง
3. วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาที่สอง
4. วิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา
5. การสรุปกฎเกณฑ์และความหมาย นอกเหนือไปจากที่เจ้าของภาษาใช้อยู่

ริชาร์ด (Richard. 1978: 32) อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาอังกฤษว่ามี 6 ประเภท ดังนี้

1. การแทรกแซงของภาษาแม่
2. การนำกฎไวยากรณ์ของภาษาที่สองไปใช้ไม่ถูกต้อง

3. ความพลั่งเปลว ความเหนื่อยอ่อน อารมณ์ผิดปกติ
4. การถ่ายโยงของขบวนการรับรู้ภาษาแม่ มายังการเรียนรู้ภาษาที่สอง
5. กลไกการนำกฎเกณฑ์ภาษาที่เรียนมาใช้ในการสื่อความหมาย
6. วิธีสอน หรือตำราเรียนที่ครูใช้ในการสอน

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นการศึกษาการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียน โดยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดอย่างมีระบบเพื่อหาสาเหตุของข้อผิดพลาดนั้นๆ ส่วนสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษานั้น ส่วนมากเกิดจากการแทรกแซงจากภาษาแม่ การโยงถ่ายทางลบของภาษาแม่ วิธีการเรียนของผู้เรียนและวิธีการสอนของผู้สอน

นอริช (Norich. 1983) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาสามารถกระทำได้ 2 วิธี คือ

1. จัดรายการของข้อผิดพลาดให้เหมาะสม ก่อนที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้จากการทำแบบทดสอบ วิธีนี้เหมาะสำหรับแบบทดสอบที่ถูกกำหนดให้มีข้อผิดพลาด ที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงค่อนข้างจะยุ่งยากหากนำไปใช้วิเคราะห์งานเขียนแบบอิสระ ซึ่งอาจมีข้อผิดพลาดนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้

2. กำหนดรูปแบบการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในงานเขียนของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งรูปแบบของการวิเคราะห์จะเน้นการจัดกลุ่มของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้อยู่ในขอบเขตไวยากรณ์เดียวกัน วิธีนี้เหมาะสำหรับวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากงานเขียนภาษาที่เรียนอยู่จริงๆ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ

โลโกโก (Lococo. 1976) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียนรู้อังกฤษสเปนและเยอรมันของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยวิเคราะห์จากเรียงความที่ให้เขียน แล้วหาข้อผิดพลาดและสาเหตุพบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ เกิดจากภาษาแม่ เกิดจากภาษาที่กำลังเรียน และเกิดจากกระบวนการเรียนการสอน

นัทัมเงีย (Ntumngia. 1978) ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาต่อเนื่องระหว่าง 2 ระบบ พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นของผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ได้เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ทั้งหมด ข้อผิดพลาดส่วนมากจะเกิดจากภาษาที่กำลังเรียนอยู่ และเห็นว่าถ้านำข้อผิดพลาดมาใช้ให้เป็นประโยชน์ การแทรกแซงจากภาษาแม่ก็สามารถช่วยให้กระบวนการเรียนรู้อังกฤษง่ายขึ้นเช่นกัน

สกล เกิดผล (2526) ได้วิเคราะห์ข้อบกพร่องการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง ได้แก่ เกิดจากการถ่ายโอนนิสัยระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ เกิดจากภายในภาษาอังกฤษเอง ข้อผิดพลาดที่กำกวม และข้อผิดพลาดที่มีลักษณะพิเศษ

林勇明 (กิตติธร ยงประภักดิ์. 2000) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับหน่วยชยายนามวลีของนักเรียนไทยและการเรียนการรับรู้ในเรื่องดังกล่าว การวิจัยเรื่องนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับหน่วยชยายนามวลีในทั้งสองภาษา และได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการลำดับคำของหน่วยชยายของนามวลีในภาษาจีนสำหรับนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีน

ฮิโรนากะ โทมิตะ (Hironaka. 2551) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากสามารถใช้คำลักษณนามทั่วไปบางคำได้ถูกต้อง ส่วนคำลักษณนามภาษาไทยที่เป็นปัญหาของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคำลักษณนามทั่วไปที่มีกฎเกณฑ์การใช้เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งคำลักษณนามที่ใช้เป็นเฉพาะกับคำนามบางคำก็มีปัญหาเหมือนกัน สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้ลักษณนามภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่นนั้น อาจทำได้โดยการศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมไทยควบคู่ไปกับการเรียนเรื่องคำลักษณนาม จดจำคำนามและคำลักษณนามที่ใช้ด้วยกัน และฝึกใช้ภาษาไทยอยู่เสมอจนสามารถใช้คำลักษณนามได้อย่างถูกต้อง

จินตนา พุทธรเมตตะ (2552) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวังตุง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2552 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการเขียน ได้แก่ การวางรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่ง การสะกดคำผิด การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ประโยค การเว้นวรรคตอน และการเขียนย่อหน้า สาเหตุข้อบกพร่องเหล่านี้ เกิดจากการเขียนคำที่ถ่ายจากการออกเสียงของนักศึกษา เกิดจากการจำสับสนเรื่องการใช้ตัวสะกดและตัวการันต์หรือเกิดจากความผิดพลาดเนื่องจากอุบัติเหตุในการเขียน

งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นอยู่เสมอ สาเหตุที่เกิดขึ้นนั้น เนื่องจากการแทรกแซงของภาษาแม่ อีกทั้งยังเกิดจากภาษาที่กำลังเรียนและปัจจัยอื่นๆ อันส่งผลให้เกิดปัญหา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลี

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย

1.1 ความหมายของวลี นามวลี และการจำแนกชนิดของวลี

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1055) ให้ความหมายของวลีว่า วลี คือ กลุ่มคำที่เรียงติดต่อกันเป็นระเบียบและมีกระแสความหมายที่หมายรู้กันได้ แต่ยังไม่เป็นประโยคสมบูรณ์

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 193) ให้คำจำกัดความว่า วลี คือ คำที่เรียงติดต่อกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มีความหมายติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน แต่เนื้อความไม่สมบูรณ์ครบถ้วนเป็นเพียงส่วนหนึ่ง

ของประโยค พระยาอุปกิตศิลปสารถือว่า วลีมีหน้าที่เช่นเดียวกับคำและตั้งชื่อตามชนิดของคำที่อยู่ข้างหน้า วลีที่มีนามอยู่ข้างหน้าก็เรียกว่านามวลี วลีจึงจำแนกได้เช่นเดียวกับคำ เป็นนามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี และอุทานวลี

วจินตน์ ภาณุพงศ์ (2522: 79) ให้คำจำกัดความของวลีว่า วลี คือ คำคำเดียว หรือ คำคำเดียวกับส่วนขยายซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคชนิดใดชนิดหนึ่งใน 10 ชนิด นามวลี หมายถึง คำนามคำเดียว คำสรรพนามคำเดียว คำนามกับส่วนขยาย หรือคำสรรพนามกับส่วนขยาย ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนของประโยคชนิดใดชนิดหนึ่งใน 4 ชนิด ส่วนการจำแนกชนิดของวลีนั้น วจินตน์ ภาณุพงศ์ แบ่ง วลีเป็น 5 ชนิด ได้แก่ นามวลี กริยาวลี พิเศษวลี สถานวลีและกาลวลี

นworรณ พันธุเมธา (2551: 144 – 145) กล่าวว่า คำว่า วลีจะใช้เรียกเฉพาะกลุ่มคำ ซึ่งไม่ใช่ประโยค และมีคำหลักเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในเมื่อคำหลักมี 2 ชนิด คือ คำนามและคำกริยาวลี จึงมี 2 ชนิดเช่นเดียวกันคือ นามวลีและกริยาวลี ส่วนกลุ่มคำที่มีได้มีคำหลักเป็นส่วนประกอบสำคัญ จะยังคงเรียกว่า กลุ่มคำ ไม่เรียกว่าวลี นอกจากนี้ นworรณ พันธุเมธา ยังให้ความหมายของนามวลี ว่า นามวลี คือ กลุ่มคำซึ่งมีคำนามเป็นส่วนประกอบสำคัญเรียกว่า หน่วยหลัก และมีส่วนประกอบอื่นๆ ขยายหน่วยหลัก เรียกว่า หน่วยขยาย

อุดม วโรตม์สิกขิตต์ (2537: 186 – 189) กล่าวว่า วลี เป็นหน่วยที่มีความยาวอยู่ระหว่าง คำและประโยค ปกติแล้ววลีจะต้องมีมากกว่าหนึ่งคำ แต่ศัพท์วลีที่ยืมมาใช้ในทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต ตั้งแต่เริ่มต้น วลีในอากจะจะมีเพียงคำเดียวก็ได้ สำหรับภาษาไทยกล่าวว่า นามวลีประกอบด้วยนาม+นิยม ลักษณะ+ส่วนเติมเต็ม แต่นิยมลักษณะและส่วนเติมเต็มจะมีก็ได้ ไม่มีก็ได้ ฉะนั้นนามวลีอากจะมีแต่นาม เท่านั้น

จากคำจำกัดความของนามวลีข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักไวยากรณ์ไทยยังมีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องคำจำกัดความของวลีและการจำแนกชนิดของวลี เนื่องจากใช้เกณฑ์และทฤษฎีที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวคิดที่ว่า วลี คือ กลุ่มคำที่ประกอบกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป แต่ยังไม่ได้ความครบสมบูรณ์ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของประโยค ส่วนชนิดของวลี อย่างน้อยมี 2 ชนิด ได้แก่ นามวลี และกริยาวลี

1.2 องค์ประกอบของนามวลีในภาษาไทย

วจินตน์ ภาณุพงศ์ (2522: 82 – 87) ได้แบ่งองค์ประกอบของนามวลีไว้เป็น 4 ชนิด ได้แก่ หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน และหน่วยกำหนด ดังต่อไปนี้

ก. หน่วยหลัก

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
ค่านามคำเดียว	เสื้อ หลอดไฟ ผ้าปูโต๊ะ
คำสรรพนามคำเดียว	ฉัน คุณ
ค่านามเรียงกันโดยมีคำเชื่อม	ร่มกะหมวก เด็กหรือผู้ใหญ่
ค่านามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อม	นาฬิกาบ้านนั้น
คำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อม	คุณกับฉัน
ค่านามและคำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อม	บ้านของเธอ
ค่านามและคำสรรพนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อม	บ้านคุณ

ข. หน่วยคุณศัพท์

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
คุณศัพท์คำเดียว	เสื้อใหม่
คำลักษณนามและคุณศัพท์	เสื้อตัวใหม่

ค. หน่วยจำนวน

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
คำลักษณนามคำเดียว	ขอมอนใบ (ใบมีความหมายว่า 1 ใบ)
คำบอกจำนวนนับและคำลักษณนาม	เสื้อสองตัว
คำลักษณนามและคำลำดับที่	รถคันที่สอง
คำหน้าจำนวนและคำลักษณนาม	เสื้ออีกตัว
คำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อม	คุณกับฉัน
ค่านามและคำสรรพนามเรียงกันโดยมีคำเชื่อม	บ้านของเธอ
ค่านามและคำสรรพนามเรียงกันโดยไม่มีคำเชื่อม	บ้านคุณ
คำลักษณนามและคำหลังจำนวน	ผ้าหาลาเศษ
คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำลำดับที่	รถสองคันหน้า
คำหน้าจำนวนคำ จำนวนนับ คำลักษณนาม	มะนาวสักสองลูก
คำจำนวนนับ คำลักษณนาม คำหลังจำนวน	ผ้าสองหลาเศษ

ง. หน่วยกำหนด

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
คำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตุวาหรือคำไม่บอกกำหนด	<u>เสือนี่</u> ถนน <u>ไหน</u> <u>เสือนี่</u>
คำบอกกำหนดเสียงโท	<u>เสือนี่</u> <u>ตู่โน้น</u> <u>ต้นไม้นั่น</u>
คำลักษณะนามกับคำบอกกำหนดเสียงตรีและจัตุวาหรือ กับคำไม่บอกกำหนด	<u>เสือด่วนี่</u> ถนน <u>สายไหน</u> <u>เสือด่วนี่</u>

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ชนิดดังกล่าว อาจจะนำมาประกอบเข้าเป็นแบบโครงสร้างของนามวลีได้เป็น 12 แบบ ดังนี้

1. หน่วยหลัก เช่น เสือ ฉัน ร่มกะหมวก บ้านคุณ
2. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ เช่น เสือใหม่ เสือด่วนี่
3. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน เช่น หมอนใบ เสือสองตัว เสือด่วนี่เดียว ลูกสองคนแรก
4. หน่วยหลัก หน่วยกำหนด เช่น เสือนี่ เสือด่วนี่ เสือด่วนี่อื่น
5. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน เช่น เสือใหม่สองตัว บ้านหลังเล็กหลังเดียว
6. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์ เช่น เนื้อสองชิ้นใหญ่ อุ่นสี่ซ้อเบ้อเร่อ
7. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด เช่น เสือใหม่นี่ โตะกลมตัวไหน
8. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด เช่น เสือสองตัวนี่ เก้าอี้ตัวแรกนั่น
9. หน่วยหลัก หน่วยกำหนด หน่วยจำนวน เช่น เสือนี่ตัวเดียว จานชุนี่สักสามใบ
10. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน หน่วยกำหนด เช่น เสือใหม่สองตัวนั่น
11. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด หน่วยจำนวน เช่น เสือใหม่ตัวนี่ตัวเดียว
12. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์ หน่วยกำหนด เช่น เนื้อสองชิ้นใหญ่นี้

นอกจากนี้ วิจิตรนั ภาณุพงศ์ยังได้กล่าวถึง องค์ประกอบของนามวลีชนิดที่เรียกว่า หน่วยขยายเสริม ซึ่งอาจประกอบวลีมาตรฐานะ ดังนี้

ก. พิเศษวลีมาตรฐานะ

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
พิเศษวลีมาตรฐานะ	คน <u>ส่วนมาก</u> ผู้ใหญ่ <u>โดยทั่วไป</u>

ข. สถานวลีลดฐานะ

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
สถานวลีลดฐานะ	ไฟในครัว จดหมายจากบ้าน

ค. กาลวลีลดฐานะ

องค์ประกอบ	ตัวอย่าง
กาลวลีลดฐานะ	หนังสือพิมพ์วันนี้ กับข้าวเมื่อวาน

องค์ประกอบของนามวลีชนิดที่ 5 นี้ อาจนำมาประกอบเข้ากับองค์ประกอบชนิดอื่นเป็นแบบโครงสร้างของนามวลีได้ 5 แบบ ได้แก่

1. หน่วยหลัก หน่วยขยายเสริม เช่น หนังสือส่วนมาก
2. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยขยายเสริม เช่น ข่าวสำคัญวันนี้
3. หน่วยหลัก หน่วยขยายเสริม หน่วยจำนวน เช่น หนังสือพิมพ์วันนี้สามฉบับ
4. หน่วยหลัก หน่วยคุณศัพท์ หน่วยจำนวน หน่วยขยายเสริม เช่น แก้วอีใหม่หลายตัวที่ห้อง
5. หน่วยหลัก หน่วยจำนวน หน่วยคุณศัพท์ หน่วยขยายเสริม เช่น เนื้อสองชิ้นใหญ่ในจาน

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วิจัยต้น ภาณุพงศ์ พยายามอธิบายนามวลีโดยใช้แบบโครงสร้างเป็นกรอบของการวิเคราะห์ จะเห็นว่า องค์ประกอบของนามวลีจะถูกแบ่งตามกรอบของแบบโครงสร้างโดยการพิจารณาถึงตำแหน่งของการเรียงลำดับคำ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลีในภาษาไทย

พัชนี โชติกลเสถียร (2515) ได้ศึกษาเรื่อง โครงสร้างนามวลีในภาษาไทย ผลการวิจัยเรื่องนี้สามารถสรุปได้ว่า หน่วยโครงสร้างของนามวลีแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่

ก. หน่วยหลัก คือ คำนามประเภทต่างๆ คือ

1. คำนามที่เป็นชื่อคน
2. คำนามที่เป็นชื่อสัตว์
3. คำนามที่เป็นชื่อสิ่งที่มีชีวิต นับได้
4. คำนามที่เป็นชื่อสิ่งที่ไม่มีชีวิต นับไม่ได้

ข. หน่วยขยายหน่วยหลัก คือ

1. หน่วยจำนวน

1.1 คำจำนวนประเภทที่ 1 – 7

1.1.1 คำจำนวนประเภทที่ 1 ---- หนึ่ง

1.1.2 คำจำนวนประเภทที่ 2 ---- จำนวนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป

1.1.3 คำจำนวนประเภทที่ 3 ---- หลาย

1.1.4 คำจำนวนประเภทที่ 4 ---- บาง

1.1.5 คำจำนวนประเภทที่ 5 ---- เดียว

1.1.6 คำจำนวนประเภทที่ 6 ---- กี่

1.1.7 คำจำนวนประเภทที่ 7 ---- เท่าไหร่

1.2 คำขยายจำนวน มีคำหน้าจำนวน และคำหลังจำนวน

2. หน่วยกำหนด

2.1 หน่วยกำหนดประเภทที่ 1 ---- นี้/นั้น/โน้น

2.2 หน่วยกำหนดประเภทที่ 2 ---- นี่/นั่น/โน่น

3. ประโยคลดฐานะ คือ ประโยคซึ่งลดฐานะลงมาเป็นส่วนหนึ่งของนามวลี

4. หน่วยวลีกรรม

4.1 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับจิตสัมผัส

4.2 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับจักขุสัมผัส

4.3 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับกายสัมผัส

4.4 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับโสตสัมผัส

4.5 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับฆานสัมผัส

4.6 คำกริยากรรมย่อยที่เกี่ยวกับชีวสัมผัส

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทยมี 83 โครงสร้าง วิทยานิพนธ์ของ พัทณี ไชติกเสถียรเล่มนี้ ศึกษาเฉพาะองค์ประกอบเกี่ยวกับโครงสร้างนามวลี คือ อธิบายโครงสร้างหลัก และโครงสร้างผิวโดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปรีวรรต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนามวลี ซึ่งผู้วิจัยได้สำรวจแล้ว ไม่พบงานวิจัยนามวลีภาษาไทยที่อยู่ในปัจจุบัน พบแต่ งานวิจัยของ พัทณี ไชติกเสถียร เพียงเล่มเดียวเท่านั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ของคณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน ด้วยเหตุผล ดังนี้

1.1 ชั้นปีที่ 2 เป็นระดับชั้นที่ต้องศึกษาภาษาไทยต่อเนื่องจากชั้นปีที่ 1 นักศึกษาได้เรียนวิชาการออกเสียงภาษาไทย การสนทนาภาษาไทย การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการฟัง ในชั้นปีที่ 1 ซึ่งล้วนเป็นวิชาขั้นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทย เมื่อเรียนชั้นปีที่ 2 นักศึกษา จึงมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมาบ้างแล้ว ถ้าให้นักศึกษาเขียนเรียงความ พวกเขาสามารถแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนออกมาได้บ้าง แต่เนื่องด้วยการรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ การที่มีความรู้ด้านกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษายังไม่สมบูรณ์เป็นต้น จึงสามารถพบข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดขึ้นในงานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

1.2 ผู้บริหารและอาจารย์ภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสีให้ความร่วมมือสนับสนุนและเห็นความสำคัญของงานวิจัย นักศึกษาก็มีความกระตือรือร้นที่จะเขียนเรียงความอย่างจริงจัง

2. กำหนดหัวข้อเรียงความ 5 หัวข้อ ดังนี้

2.1 ครอบครัวของเรา

2.2 มหาวิทยาลัยของเรา

2.3 เพื่อน

2.4 การท่องเที่ยว

2.5 ความใฝ่ฝัน

สาเหตุที่กำหนดหัวข้อ เพราะว่า เป็นหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันใกล้ตัวของนักศึกษา สามารถเขียนบรรยายลักษณะของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ที่ได้พบในชีวิตจริง สอดคล้องกับความสนใจ ความรู้ และประสบการณ์ของนักศึกษา นักศึกษาจึงเขียนได้ง่าย เพราะศัพท์เหล่านี้เรียนแล้วในวิชาภาษาไทยเบื้องต้น

3. ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน ที่มาจากความสมัครใจเขียนเรียงความคนละ 5 เรื่อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด สัปดาห์ละ 1 เรื่อง โดยเรียงลำดับตามหัวข้อที่กำหนดไว้ ความยาวไม่น้อยกว่า 10 บรรทัด

4. นำเรียงความทั้งหมด 110 ชิ้นงานของกลุ่มตัวอย่างมาตรวจเพื่อหาข้อผิดพลาด ซึ่งพบว่า มีจำนวนข้อผิดพลาดทั้งหมด 220 ครั้ง

5. นำข้อผิดพลาดทั้งหมดมาวิเคราะห์ลักษณะความผิดพลาด ซึ่งสามารถแยกข้อผิดพลาด ออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

5.1 การลำดับคำผิด

5.2 การใช้คำผิด

5.3 การใช้คำฟุ่มเฟือย

5.4 การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี

5.5 การใช้คำไม่ครบถ้วน

5.6 การใช้อนุภาคย่อกุณศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง

6. ส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาแก้ไขความถูกต้องของการวิเคราะห์ ของผู้วิจัย

7. หาความถี่และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดแต่ละประเภท เพื่อให้เห็นว่า มีข้อผิดพลาด ประเภทใดมากที่สุด และเกิดจากสาเหตุใด

8. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้นามวลีในงานเขียนเรียงความ จำนวน 110 ชิ้นงาน ของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน ผู้วิจัยได้พบลักษณะข้อผิดพลาดการใช้นามวลี 6 ประเภท คือ

1. การลำดับคำผิด
2. การใช้คำผิด
3. การใช้คำฟุ่มเฟือย
4. การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี
5. การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท
6. การใช้อนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง

ซึ่งแต่ละประเภท สามารถกล่าวเป็นรายละเอียด ดังนี้

การลำดับคำผิด

ลักษณะข้อผิดพลาดในการลำดับคำผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักในการเรียงลำดับคำในโครงสร้างนามวลี เท่าที่พบงานเขียนเรียงความของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก
2. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
3. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน
4. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยขยายเสริม
5. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์
6. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
7. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
8. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม
9. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์
10. การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์
11. การลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่หน่วยจำนวน ซึ่งจะวิเคราะห์

พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

1.1 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก มีจำนวน 15 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : ขอให้เขาความฝันเป็นจริง
 แก้ไขเป็น : ความฝันเขา หรือ ความฝันของเขา
- ตัวอย่าง : บ้านของหนูอยู่ที่กว้างที่ก๊วยกางคะ
 แก้ไขเป็น : ก๊วยกางกว้างซี
- ตัวอย่าง : พ่อแม่ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง
 แก้ไขเป็น : ร่างกายของพ่อแม่
- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างที่ตั้งอยู่ที่ซานเมืองหนานหนิงทางตะวันตก
 แก้ไขเป็น : ทางตะวันตกของซานเมืองหนานหนิง
- ตัวอย่าง : แล้วยังมีประโยชน์สำหรับความรู้ของเราและความสามารถ
 แก้ไขเป็น : ความรู้และความสามารถของเรา
- ตัวอย่าง : ฉันเรียนอยู่ในคณะภาษาต่างประเทศเอกสาขาภาษาไทย
 แก้ไขเป็น : วิชาเอกภาษาไทยคณะภาษาต่างประเทศ
- ตัวอย่าง : เรามหาวิทยาลัยมีห้องทำนองโบราณและเรียบง่าย
 แก้ไขเป็น : มหาวิทยาลัยเรา
- ตัวอย่าง : ฉันรู้สึกดีใจมากเพราะฉันมีเพื่อนส้มคนนี้
 แก้ไขเป็น : ส้มเพื่อนคนนี้
- ตัวอย่าง : ฉันของผลไปข้างหน้ามากแล้ว
 แก้ไขเป็น : ผลของฉัน
- ตัวอย่าง : ความใฝ่ฝันของทุกคนเราเป็นจุดแสงในทางทำให้เราไม่หลงทาง
 แก้ไขเป็น : ความใฝ่ฝันของเราทุกคน
- ตัวอย่าง : หนูนั่งรถไฟ ๙ ชั่วโมงจึงได้ถึงสถานีตะวันตกรถไฟของปักกิ่งคะ
 แก้ไขเป็น : สถานีรถไฟตะวันตกของปักกิ่ง

1.2 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : พ่อแม่สนใจดิฉันมากกว่าคนลูกอื่น
 แก้ไขเป็น : ลูกคนอื่น

1.3 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน มีจำนวน 9 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : หนูเป็นนักศึกษาไทยได้เรียนที่มหาวิทยาลัยประชาชนชาติกว้างสี่ที่ปีสอง

- แก้ไขเป็น : ปีที่สองมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
- ตัวอย่าง : ไม่ใช่ทั้งหมดพวกเขาเป็นเพื่อนจริงๆ นะคะ
- แก้ไขเป็น : พวกเขาทั้งหมด
- ตัวอย่าง : ตอนนั้นสามคนเราชอบอยู่ด้วยการจริงๆ
- แก้ไขเป็น : เราสามคน
- ตัวอย่าง : แต่ถ้าเมื่อฝ่ายหนึ่งประสบความสำเร็จลำบาก
- แก้ไขเป็น : เพื่อนฝ่ายหนึ่ง
- ตัวอย่าง : พวกเขาเป็นสองโรงเรียนมัธยมนักเรียนของฉัน
- แก้ไขเป็น : เพื่อนนักเรียนมัธยมของฉันสองคน
- ตัวอย่าง : ในขณะนั้น บางเด็กชอบว่าอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์
- แก้ไขเป็น : เด็กบางคน
- ตัวอย่าง : บางความใฝ่ฝันเปลี่ยนเป็นความจริงคงจะยากมาก
- แก้ไขเป็น : ความใฝ่ฝันบางอย่าง
- ตัวอย่าง : ทำให้คนมากมายมาเรียนรู้ประเทศไทยและทำความก้าวหน้าแก่
มิตรภาพระหว่างประเทศของเรา
- แก้ไขเป็น : มิตรภาพระหว่างประเทศเราทั้งสอง
- ตัวอย่าง : มีสองคลองไหลมาบรรจบกันคล้ายเป็นแม่น้ำหนึ่ง
- แก้ไขเป็น : คลองสองสาย

1.4 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยขยายเสริม มีจำนวน 4 ครั้ง

ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : แต่ว่าส่วนมากนักศึกษาเรียนที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
- แก้ไขเป็น : นักศึกษาส่วนมาก
- ตัวอย่าง : คุณแม่เป็นคนธรรมดาธรรมดาไม่ใช่แม่บ้าน
- แก้ไขเป็น : ธรรมดาธรรมดา
- ตัวอย่าง : นี่คือคำขวัญของ 2008 กีฬาโอลิมปิกที่กรุงปักกิ่ง
- แก้ไขเป็น : คำขวัญของกีฬาโอลิมปิก 2008 ในกรุงปักกิ่ง
- ตัวอย่าง : ที่นี้ทรายของหาดทรายเป็นสีเงิน
- แก้ไขเป็น : ทรายของหาดทรายที่นี้

1.5 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์ มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : แต่ตอนนั้นคนอยู่ที่หมู่บ้านจำนวนน้อยลงไป

แก้ไขเป็น : จำนวนคนที่อยู่ในหมู่บ้าน

1.6 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน มีจำนวน 5 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : ดิฉันชอบพระคุณมหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซี เพราะมันเป็นอีกบ้านใหญ่ของเรา

แก้ไขเป็น : บ้านใหญ่อีกหลังของเรา

ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยเรามีสระหนึ่งสายยาวๆ

แก้ไขเป็น : สระยาวแห่งหนึ่ง

ตัวอย่าง : ฉันมีสองเพื่อนสนิทมาก

แก้ไขเป็น : เพื่อนสนิทสองคน

ตัวอย่าง : อีกอย่างหนึ่งคนของเพื่อนสนิทของฉันเรียกว่าหลิเหมย

แก้ไขเป็น : เพื่อนสนิทของฉันอีกคนหนึ่ง

ตัวอย่าง : จราจรของชั้นหย้าสะดวกคะ มีสนามบินหนึ่งใหญ่คะ

แก้ไขเป็น : สนามบินใหญ่แห่งหนึ่ง

1.7 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์ + หน่วยจำนวน มีจำนวน 6 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : ที่เก้าพอมีสามอาคารที่สูงที่สุดคือหอพักของอาจารย์

แก้ไขเป็น : อาคารที่สูงที่สุดสามหลัง

ตัวอย่าง : ตอนนี้นั้นยังสามเพื่อนที่แท้จริง เราสามัคคีอยู่ด้วยกัน

แก้ไขเป็น : เพื่อนที่แท้จริงสามคน

ตัวอย่าง : ในโลกนี้มีสามสิ่งที่สำคัญที่สุดโดยเรามนุษย์นอกจากความรัก

แก้ไขเป็น : สิ่งที่สำคัญที่สุดสามอย่าง

ตัวอย่าง : ทุกๆ คนควรมีปวารณาหนึ่งที่สวยงาม

แก้ไขเป็น : ความปวารณาที่ดีงามอย่างหนึ่ง

ตัวอย่าง : ฉันแน่วแน่เป็นนักแปลหนึ่งของที่มีชื่อเสียง

แก้ไขเป็น : นักแปลที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง

ตัวอย่าง : ไปเที่ยวที่สถานหนึ่งที่เขาสวย น้ำสวย คนยิ่งสวย

แก้ไขเป็น : สถานที่ที่เขาสวย น้ำสวย และคนยังสวยแห่งหนึ่ง

1.8 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : หนูหวังว่าวันข้างหน้าจะมีโอกาสไปเป็นอาจารย์อาสาสมัครที่ประเทศไทยคนหนึ่ง

แก้ไขเป็น : อาจารย์อาสาสมัครคนหนึ่งที่ประเทศไทย

1.9 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์ มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : นี่เป็นเพื่อนชีวิตของฉันพบตัวเลขสอง

แก้ไขเป็น : เพื่อนสองคนที่ฉันได้พบในชีวิต

1.10 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์ มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : จนกระทั่งฉันโตขึ้นแล้วและมาถึงนอกโลกที่ใหญ่

แก้ไขเป็น : โลกภายนอกที่กว้างใหญ่

1.11 การลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่หน่วยจำนวน มีจำนวน 1 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยของเรามีคณะ ๒๐

แก้ไขเป็น : ๒๐ คณะ

การใช้คำผิด

ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้คำผิดเท่าที่ปรากฏในข้อมูล ได้แก่

1. การใช้คำผิดความหมาย
2. การใช้คำลักษณนามผิด
3. การใช้คำเชื่อมผิด

ซึ่งจะวิเคราะห์พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

1. **การใช้คำผิดความหมาย** เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ยังไม่มาก นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียน และนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาจีนเข้ามาแทรกแซง มีจำนวน 50 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : คนพ่อเป็นที่บ้านบุคคลหรือสิ่งที่เป็นแก่นสำคัญ

แก้ไขเป็น : เจ้าของบ้านและเป็นศูนย์รวมที่สำคัญของครอบครัว

- ตัวอย่าง : แม่ปลอมของหนูสุขภาพไม่ดี
 แก๊ไขเป็น : แม่เลี้ยงของหนู
- ตัวอย่าง : แล้วก็มีคนเที่ยวประชาชนของต่างประเทศมาก ๆ
 แก๊ไขเป็น : นักท่องเที่ยวต่างประเทศ
- ตัวอย่าง : เขาเป็นคนหนึ่งความสนุกที่ลึกลับมาก
 แก๊ไขเป็น : คนที่รำเริงมากคนหนึ่ง
- ตัวอย่าง : เมืองก๊วยหลินมีภูเขาช้ำงนาสิก
 แก๊ไขเป็น : ภูเขาช้ำงช้ำง
- ตัวอย่าง : หนูเป็นลูกเดียวของบ้านหนู
 แก๊ไขเป็น : ลูกโตนของบ้านหนู
- ตัวอย่าง : ที่นั่นมีภูเขาเดิมที่รวมชาติและทะเลสาบที่บริสุทธิ์
 แก๊ไขเป็น : ภูเขาตึกดำบรรพ์
- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยประชาชาติแห่งหนึ่ง
 แก๊ไขเป็น : มหาวิทยาลัยชนชาติแห่งหนึ่ง
- ตัวอย่าง : เมืองก๊วยหลินมีแห่งเที่ยวหลายแห่ง
 แก๊ไขเป็น : แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่ง
- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยของเราทั้งหมดมีชมรมสี่สิบหก
 แก๊ไขเป็น : ชมรมสี่สิบหกชมรม
- ตัวอย่าง : ฉันมีความใฝ่ฝันหนึ่ง เป็นหมอและได้ลดลงความทุกข์ของคนโรค
 แก๊ไขเป็น : ความทุกข์ของคนไข้
- ตัวอย่าง : น้องชายกับฉันอยากเป็นลูกของพ่อแม่อีกหน้าชีวิต
 แก๊ไขเป็น : อีกทุกชาติ
- ตัวอย่าง : เมื่อเราไปมหาวิทยาลัยครั้งแรกก็รักทั้งสิ่งที่นี่
 แก๊ไขเป็น : ทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่น
- ตัวอย่าง : คนละเขาในโลกนี้ใช้ชีวิตอย่างตนเองไม่มีเพื่อนไม่ได้คะ
 แก๊ไขเป็น : เราทุกคนในโลกนี้
- ตัวอย่าง : ดอกไม้บ้านอยู่ที่บรรดามุม
 แก๊ไขเป็น : มุมต่างๆ
- ตัวอย่าง : โรงเรียนเรามีความแรงอาจารย์สูงๆ
 แก๊ไขเป็น : ทรัพยากรอาจารย์

- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยเราเป็นมหาวิทยาลัยการข้ามศาสตร์
 แกไขเป็น : มหาวิทยาลัยที่มีหลากหลายสาขาวิชา
 ตัวอย่าง : ฉันจะพาน้องสาวที่ประตูดัดไปไปหาหมอที่โรงพยาบาลได้
 แกไขเป็น : น้องสาวเพื่อนบ้าน

2. การใช้คำลักษณนามผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการใช้ลักษณนาม มีจำนวน 12 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : น้องสาวที่หนึ่งเป็นลูกชายันที่สุดในพี่น้องห้าลูก
 แกไขเป็น : พี่น้องห้าคน
 ตัวอย่าง : เรามี 20 วิทยาลัยและสาขาวิชาหลายอย่าง
 แกไขเป็น : สาขาวิชาหลายสาขา
 ตัวอย่าง : เมืองชั้นหยาของหายหนานเป็นไข่มุกอันหนึ่งอยู่ใต้จีนเป็นสวรรค์เมืองในการท่องเที่ยวของจีน
 แกไขเป็น : ไข่มุกเม็ดหนึ่งในภาคใต้ของจีน
 ตัวอย่าง : ฉันมีความไฝฝืนสองตัว
 แกไขเป็น : ความไฝฝืนสองอย่าง
 ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยเรามีสนามกีฬาสองห้อง
 แกไขเป็น : สนามกีฬาสองแห่ง
 ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยเรามีโรงอาหารเล็กและใหญ่ทั้งหมด ๗ ห้อง
 แกไขเป็น : โรงอาหารทั้งเล็กและใหญ่ทั้งหมด ๗ โรง

3. การใช้คำเชื่อมผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการใช้คำเชื่อม มีจำนวน 5 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยมีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา
 แกไขเป็น : ชื่อเสียงของจังหวัดเรา
 ตัวอย่าง : ตั้งแต่เราเกิดมามันก็อยู่ด้วยกันกับเรา และนับว่าเป็นเพื่อนที่แรกของเรา
 แกไขเป็น : เพื่อนคนแรกของเรา
 ตัวอย่าง : เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งสำคัญของชีวิตเรา
 แกไขเป็น : ส่วนสำคัญสำหรับชีวิตเรา
 ตัวอย่าง : แต่แบ่เปรี้ยวเป็นแป้งอร่อยที่สุดที่อาหารพื้นบ้านของหมาชั้น
 แกไขเป็น : แป้งที่อร่อยที่สุดในอาหารพื้นบ้านของหมาชั้น

การใช้คำฟุ่มเฟือย

ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้คำฟุ่มเฟือย เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่ประหยัดถ้อยคำ นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำ และอิทธิพลจากภาษาจีนเข้ามาแทรกแซง มีจำนวน 30 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : คุณแม่เป็นคนผู้หญิงเก่ง
- แก้ไขเป็น : ผู้หญิงเก่ง
- ตัวอย่าง : ทุกวันเข้ามีนักศึกษาไปอ่านหนังสือที่โน่น
- แก้ไขเป็น : ทุกเช้า
- ตัวอย่าง : เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งสำคัญของชีวิตเรา
- แก้ไขเป็น : ส่วนสำคัญของชีวิตเรา
- ตัวอย่าง : เขาจะมาให้ช่วยอยู่ในเวลาที่ตอนแรกคะ
- แก้ไขเป็น : เขาจะมาช่วยทันที
- ตัวอย่าง : ถ่ายรูปเป็นสิ่งอย่างเดียวที่นักท่องเที่ยวทำ
- แก้ไขเป็น : สิ่งเดียวที่นักท่องเที่ยวจะทำ
- ตัวอย่าง : เธอเป็นคนดีจริงๆ ที่ดีสำหรับฉัน
- แก้ไขเป็น : คนดีจริงๆ สำหรับฉัน
- ตัวอย่าง : ที่นี้อาหารทะเลน่ากินมาก เช่น กุ้ง หอย ปลาที่ต่างๆ
- แก้ไขเป็น : ปลาต่างๆ
- ตัวอย่าง : ฉันอยากเป็นคนนักประพินธ์
- แก้ไขเป็น : นักประพินธ์
- ตัวอย่าง : ตึกฐานอบรมภาษาอาเซียนเป็นสิ่งก่อสร้างแบบประเทศไทย
- แก้ไขเป็น : สิ่งก่อสร้างแบบไทย
- ตัวอย่าง : มีวารสารเขียนใช้ภาษาต่างๆ ๑ หมื่น ๑ พัน ๖ ชนิด
- แก้ไขเป็น : วารสารภาษาต่างๆ

การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี

ลักษณะข้อผิดพลาดการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีเท่าที่ปรากฏในข้อมูล ได้แก่

1. การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง
2. การใช้สระไม่ถูกต้อง
3. การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง

4. การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

ซึ่งจะวิเคราะห์พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

1. การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุหลายประการ อาจเกิดจากนักศึกษาออกเสียงไม่ถูกต้องจึงเขียนไม่ถูกต้อง นักศึกษาไม่รอบคอบจึงสะกดคำขาดตก มีจำนวน 3 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : เราควรไปเที่ยวที่ฝั่งทะเล

แก้ไขเป็น : ชายทะเล

ตัวอย่าง : ข้อพร่องของคุณพ่อ

แก้ไขเป็น : ข้อบกพร่องของคุณพ่อ

ตัวอย่าง : ในสระเสียงชื่อมีปลาหลายอย่างเหมือนกัน

แก้ไขเป็น : ปลาหลายชนิด

2. การใช้สระไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาออกเสียงสระบางตัวไม่ถูกต้อง และนักศึกษาขาดการฝึกฝนในการใช้สระ -ไ กับสระ -ใ มีจำนวน 7 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง : ความใฝ่ฝันของทุกคนเราเป็นจุดแสงในทางทำให้เราไม่หลงทาง

แก้ไขเป็น : ความใฝ่ฝันของเราทุกคน

ตัวอย่าง : ฉันมีความใฝ่ฝันสองตัว

แก้ไขเป็น : ความใฝ่ฝันสองอย่าง

ตัวอย่าง : เมืองชั้นหย้าของห้ายหนานเป็นไข่มุกอันหนึ่งอยู่ใต้จีนเป็นสวรรค์เมืองในการท่องเที่ยวของจีน

แก้ไขเป็น : ไข่มุกเม็ดหนึ่งในภาคใต้ของจีน

ตัวอย่าง : ท่านสองคุณไม่เคยทะเลาะกัน

แก้ไขเป็น : ท่านสองคน

ตัวอย่าง : ประเทศจีนเป็นประเทศโดยพัฒนา

แก้ไขเป็น : ประเทศด้อยพัฒนา

ตัวอย่าง : มีร้านขายการกินเยอะ

แก้ไขเป็น : ร้านขายของกิน

ตัวอย่าง : เขาว่าเหตุกรรมที่ลวงตา

แก้ไขเป็น : เหตุกรรมที่ลวงตา

3. การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาสับสนในเรื่องมาตราตัวสะกด นักศึกษาเขียนตัวสะกดตามเสียงอ่านโดยไม่นึกถึงความหมายของคำ และนักศึกษาเขียนตัวสะกดขาด

ตก มีจำนวน 11 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : เขาเป็นคนดีดี
 แก๊ไขเป็น : เด็กดี
 ตัวอย่าง : เราสามคนก็นั่งรถไฟใต้ดินกลับไปบ้าน
 แก๊ไขเป็น : เราสามคน
 ตัวอย่าง : พวกเขาเป็นสองโรงเรียนมัธยมนักเรียนของฉัน
 แก๊ไขเป็น : เพื่อนนักเรียนมัธยมของฉันสองคน
 ตัวอย่าง : มีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา
 แก๊ไขเป็น : จังหวัดของเรา
 ตัวอย่าง : ดิฉันเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยชนชาตักวางสี
 แก๊ไขเป็น : มหาวิทยาลัยชนชาตักวางสี
 ตัวอย่าง : บางความใฝ่ฝันเปลี่ยนเป็นความจริงคงจะยากมาก
 แก๊ไขเป็น : ความใฝ่ฝันบางอย่าง
 ตัวอย่าง : เพื่อทำให้ความใฝ่ฝันขอดิฉันเปลี่ยนเป็นความจริง
 แก๊ไขเป็น : ความใฝ่ฝันของดิฉัน

4. **การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง** เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาผันเสียงวรรณยุกต์ผิด และ นักศึกษาเขียนตัวสะกดขาดตก มีจำนวน 2 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : ทุกปีเรามีลัยๆ นักศึกษาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเรา
 แก๊ไขเป็น : นักศึกษาหลายคน
 ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยเรามีสระหนึ่งสายยาวๆ
 แก๊ไขเป็น : สระยาวๆ แห่งหนึ่ง

การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท

ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบทเท่าที่ปรากฏในข้อมูล ได้แก่

1. การขาดคำลักษณนามในนามวลี
2. อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ” นำหน้า
3. การขาดคำอื่น ๆ

ซึ่งจะวิเคราะห์พร้อมยกตัวอย่าง ดังนี้

1. **การขาดคำลักษณนาม** เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่รู้โครงสร้างของนามวลี มีจำนวน 24 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : น้องชายที่สองไม่เหมือนกับน้องชายที่หนึ่ง
 แก๊ไขเป็น : น้องชายคนที่สองน้องชายคนที่หนึ่ง หรือ น้องชายคนโต
- ตัวอย่าง : มีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา
 แก๊ไขเป็น : สระแห่งหนึ่ง
- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซีเป็นบ้านที่สองของเรา
 แก๊ไขเป็น : บ้านหลังที่สองของเรา
- ตัวอย่าง : ดิฉันมีเพื่อนที่รักหนึ่ง
 แก๊ไขเป็น : เพื่อนที่รักคนหนึ่ง
- ตัวอย่าง : ความใฝ่ฝันที่หนึ่ง ฉันอยากฝากเงินปลูกบ้านให้แม่ฉัน
 แก๊ไขเป็น : ความใฝ่ฝันอย่างแรก
- ตัวอย่าง : ในหมาชั้นมีแม่น้ำหนึ่งได้ชื่อว่า “แม่น้ำผู้ใหญ่ไหล” ผ่านไป
 แก๊ไขเป็น : แม่น้ำสายหนึ่ง
- ตัวอย่าง : มีเพลงจีนหนึ่งชื่อเพื่อน
 แก๊ไขเป็น : เพลงจีนเพลงหนึ่ง

2. อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ” เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่รู้หลักการใช้อาการนาม มีจำนวน 8 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : การท่องเที่ยวเป็นเลือกที่ดีที่สุด
 แก๊ไขเป็น : การเลือกที่ดีที่สุด
- ตัวอย่าง : ผ่อนคลายกอดตันที่อยู่ชีวิตประจำวัน
 แก๊ไขเป็น : ความกอดตันในชีวิตประจำวัน
- ตัวอย่าง : เราควรทำสรุปของการท่องเที่ยวนี้
 แก๊ไขเป็น : การสรุปของการท่องเที่ยวครั้งนี้
- ตัวอย่าง : แต่พ่อเป็นงวดมากสำหรับเรียนของฉัน
 แก๊ไขเป็น : การเรียนของฉัน
- ตัวอย่าง : เรียนของภาษาไทยยากมาก
 แก๊ไขเป็น : การเรียนภาษาไทย
- ตัวอย่าง : พัฒนาของจีนเร็วมาก
 แก๊ไขเป็น : การพัฒนาของจีน
- ตัวอย่าง : ทุกๆ คนควรมีปรารภหนึ่งที่สวยงาม
 แก๊ไขเป็น : ความปรารภอย่างหนึ่งที่ดีงาม

3. การขาดคำอื่นๆ เกิดจากสาเหตุนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำ และนักศึกษาเขียนคำขาดตกไป มีจำนวน 15 ครั้ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : ชาวบ้านอิจฉาท่านสองมากเลย
 แก้ไขเป็น : ท่านทั้งสอง
- ตัวอย่าง : ฉันถือว่าคุณพ่อเป็นพ่อดีแต่ไม่เป็นคนสามีดี
 แก้ไขเป็น : พ่อที่ดี
- ตัวอย่าง : ที่ได้กล่าวมาแล้วเพียงเป็นเล็กๆ น้อยๆ ที่แนะนำมหาวิทยาลัยของเรา
 แก้ไขเป็น : สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่แนะนำมหาวิทยาลัยของเรา
- ตัวอย่าง : เพื่อนเป็นมหาศาลของเรา
 แก้ไขเป็น : สมบัติมหาศาลของเรา
- ตัวอย่าง : เมื่อเธอขึ้นเรียนในมัธยมปลายที่หนึ่ง
 แก้ไขเป็น : มัธยมปลายปีที่หนึ่ง
- ตัวอย่าง : พูดถึงเพื่อนชนิด ๑
 แก้ไขเป็น : เพื่อนชนิดที่ ๑
- ตัวอย่าง : ความใฝ่ฝันของก็คือฉันอยากเป็นคนแม่ค้าเก่ง
 แก้ไขเป็น : ความใฝ่ฝันของฉัน
- ตัวอย่าง : มีกระแสน้ำที่สะอาดและมีดอกไม้ที่งดงาม
 แก้ไขเป็น : กระแสน้ำที่สะอาด
- ตัวอย่าง : เราหาเจอได้โรงแรมเราสั่งไว้ก่อน
 แก้ไขเป็น : โรงแรมที่เราสั่งไว้ก่อน
- ตัวอย่าง : แต่ความเพื่อนตอนนั้นเป็นความเพื่อนที่บริสุทธิ์ที่สุด
 แก้ไขเป็น : ความเป็นเพื่อน
- ตัวอย่าง : เพื่อนก็กลายเป็นพี่พาของเราที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
 แก้ไขเป็น : ที่พี่พาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเรา

การใช้อนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้อนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง เท่าที่พบในข้อมูลมีไม่มาก มีจำนวน 8 ครั้ง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ไทยยังไม่มาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ตัวอย่าง : ฉันถือว่าคุณพ่อเป็นพ่อดีแต่ไม่เป็นคนสามีดี
 แก้ไขเป็น : สามีที่ดี

- ตัวอย่าง : มหาวิทยาลัยของเรามีประวัติศาสตร์ยาวนานถึง 450 กว่าปี เป็นที่มหาวิทยาลัย
ชนชาที่มีชื่อเสียงของประเทศเราชนชามหาวิทยาลัยหนึ่งอยู่ที่ต่างจังหวัด
- แก้ไขเป็น : มหาวิทยาลัยชนชาติที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศเรา
- ตัวอย่าง : เพื่อนที่จะฟังพามากที่สุดภักดีของเรา
- แก้ไขเป็น : เพื่อนที่ซื่อสัตย์ที่สุดที่เราจะฟังพาได้
- ตัวอย่าง : พวกเขาทั้งหมดที่ดีที่สุดที่จะฟังพากายนอกของฉัน
- แก้ไขเป็น : พวกเขาเป็นที่ฟังพาที่ดีที่สุดของฉัน
- ตัวอย่าง : เรียนรู้จากวัฒนธรรมที่บางแห่งอย่างต่างกัน
- แก้ไขเป็น : วัฒนธรรมที่ต่างกันของถิ่นต่าง ๆ
- ตัวอย่าง : เพราะนี่เป็นผมไปเที่ยวที่เมืองก्यूหลินครั้งแรก
- แก้ไขเป็น : ครั้งแรกที่ผมไปเที่ยวเมืองก्यूหลิน
- ตัวอย่าง : เราควรไปเที่ยวที่เมืองที่จะหิมะตก
- แก้ไขเป็น : เมืองที่หิมะจะตก
- ตัวอย่าง : คนที่ไม่เป็นสายเลือดกัน
- แก้ไขเป็น : คนที่ไม่ใช่สายเลือดเดียวกัน

จากการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้งานวลีในงานเขียนเรียงความทั้ง 6 ประเภท คือ การลำดับคำผิด การใช้คำผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท และการใช้อนุภาคย่อกุณศัพท์ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยได้นำข้อผิดพลาดดังกล่าว มาหาค่าความถี่ ซึ่งคิดเป็นจำนวนครั้ง และค่าร้อยละของข้อผิดพลาดแต่ละลักษณะ โดยเสนอเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการลำดับคำผิด

ข้อผิดพลาดการลำดับคำ	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก	15	33.33
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์	1	2.22
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน	9	20.00
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยขยายเสริม	4	8.89
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์	1	2.22
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน	5	11.11
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์ + หน่วยจำนวน	6	13.33
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม	1	2.22
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์	1	2.22
การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์	1	2.22
การลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่หน่วยจำนวน	1	2.22
รวม	45	100

จากตาราง 1 จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการลำดับคำมีจำนวนทั้งหมด 45 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการลำดับคำที่พบมากที่สุด คือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก มีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน มีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์ และการลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่หน่วยจำนวน มีจำนวน 1 ครั้งเท่านั้น

ตาราง 2 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำผิด

ข้อผิดพลาดการใช้คำผิด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การใช้คำผิดความหมาย	50	74.63
การใช้คำลักษณะนามผิด	12	17.91
การใช้คำเชื่อมผิด	5	7.46
รวม	67	100

จากตาราง 2 จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้คำผิด มีจำนวนทั้งหมด 67 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิดความหมาย มีจำนวน 50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.63 รองลงมา คือ การใช้คำลักษณะนามผิด มีจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.91 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การใช้คำเชื่อมผิด มีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.46

ตาราง 3 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำฟุ่มเฟือย

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
ข้อผิดพลาดในการใช้คำฟุ่มเฟือย	30	100

ตาราง 4 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี

ข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง	3	13.04
การใช้สระไม่ถูกต้อง	7	30.43
การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง	11	47.83
การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	2	7.70
รวม	23	100

จากตาราง 4 จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี มีจำนวนทั้งหมด 23 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีที่พบมากที่สุด คือ การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง มีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.83 รองลงมา คือ การใช้สระไม่ถูกต้อง มีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.43 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือการใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง มีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.70

ตาราง 5 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท

ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การขาดคำลักษณนาม	24	51.06
อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ”	8	17.02
การขาดคำอื่น ๆ	15	31.92
รวม	47	100

จากตาราง 5 จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท มีจำนวนทั้งหมด 47 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบทที่พบมากที่สุด คือ การขาดคำลักษณนาม มีจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.06 รองลงมา คือ การขาดคำอื่น ๆ มีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.92 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคืออาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ” มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.02

ตาราง 6 แสดงจำนวนครั้งของลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้อุปากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง

ลักษณะข้อผิดพลาด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การใช้อุปากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง	8	100

ตาราง 7 แสดงจำนวนครั้งและค่าร้อยละของชนิดข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน

ชนิดข้อผิดพลาด	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
การลำดับคำผิด	45	20.45
การใช้คำผิด	67	30.45
การใช้คำฟุ่มเฟือย	30	13.64
การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี	23	10.46
การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท	47	21.36
การใช้อนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง	8	3.64
รวม	220	100

จากตาราง 7 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน มีจำนวนทั้งหมด 220 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิด มีจำนวน 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 รองลงมา คือ การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท มีจำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.36 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือการใช้อนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.64

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งพอจะสรุปขั้นตอนและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี
2. เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้แก้ไขปัญหาในการสอนนามวลีให้แก่นักศึกษาจีน
3. เพื่อให้ให้นักศึกษามีพื้นฐานและพัฒนาทักษะการใช้นามวลีได้อย่างถูกต้อง
4. เพื่อให้ นักศึกษาชาวจีนมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

ความสำคัญของการวิจัย

ได้ผลการวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน และใช้เป็นแนวทางการสอนอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีน หรือชาวต่างประเทศอื่นๆ ที่เรียนภาษาไทย รวมทั้งเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนนามวลีสำหรับผู้เรียนชาวจีนและชาวต่างประเทศต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน
2. ข้อมูลได้จากการที่ผู้วิจัยศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คน คนละ 5 เรื่อง รวมเป็นชิ้นงานทั้งสิ้น 110 ชิ้นงาน ซึ่งมีหัวข้อเรื่อง ดังนี้
 - 2.1 ครอบครัวของเรา
 - 2.2 มหาวิทยาลัยของเรา
 - 2.3 เพื่อน
 - 2.4 การท่องเที่ยว

2.5 ความไม่ฝัน

การคัดเลือกเรื่องให้นักศึกษาเขียนทั้ง 5 เรื่องนั้น ได้มาจากประสบการณ์การใช้ชีวิตประจำวัน และเรื่องจริงที่เกิดขึ้นใกล้ตัวของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. รวบรวมข้อมูลนามวลี จากงานเขียนเรียงความของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
3. วิเคราะห์ข้อมูล
4. นำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
5. นำเสนอผลการวิจัย

สรุปผล

จากข้อผิดพลาดการใช้นามวลีในงานเขียนเรียงความ จำนวน 110 ชิ้นงาน ของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 22 คนนั้น ผู้วิจัยได้พบลักษณะข้อผิดพลาด สามารถจำแนกออกเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. การลำดับคำผิด ข้อผิดพลาดในการลำดับคำผิดมี 11 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่
 - 1.1 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก
 - 1.2 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน
 - 1.3 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
 - 1.4 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + หน่วยจำนวน
 - 1.5 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยขยายเสริม
 - 1.6 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์
 - 1.7 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + อนุพากย์คุณศัพท์
 - 1.8 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม
 - 1.9 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์

1.10 การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์

1.11 การลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่หน่วยจำนวน

2. **การใช้คำผิด** ข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดมี 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่

2.1 การใช้คำผิดความหมาย

2.2 การใช้คำลักษณนามผิด

2.3 การใช้คำเชื่อมผิด

3. **การใช้คำฟุ่มเฟือย**

4. **การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี** ข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี มี 4 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่

4.1 การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง

4.2 การใช้สระไม่ถูกต้อง

4.3 การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง

4.4 การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

5. **การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท** ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบทมี 3 ลักษณะ โดยเรียงลำดับจากลักษณะที่พบมากไปยังลักษณะที่พบน้อย ได้แก่

5.1 การขาดคำลักษณนาม

5.2 การขาดคำอื่น ๆ

5.3 อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ”

6. **การใช้อนุพากย์คุณศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง**

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ตามลำดับ ดังนี้

1. **การลำดับคำผิด** จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการลำดับคำมีจำนวนทั้งหมด 45 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการลำดับคำที่พบมากที่สุดคือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก มีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน มีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + หน่วยขยายเสริม การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยจำนวน + อนุพากย์คุณศัพท์ การลำดับคำผิดในโครงสร้างหน่วยหลัก + หน่วยคุณศัพท์ + อนุพากย์คุณศัพท์ และการลำดับคำผิดในโครงสร้างที่หน่วยหลักไม่ได้ปรากฏ มีแต่

หน่วยจำนวน มีจำนวน 1 ครั้งเท่านั้น ลักษณะข้อผิดพลาดในการลำดับคำผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการเรียงลำดับคำในโครงสร้างนามวลี ซึ่งอาจเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ เช่น “บ้านของหนูอยู่ที่กว้างซีกู่ก่าง” ในที่นี้ “กว้างซี” เป็นมณฑล “กู่ก่าง” เป็นเมือง ควรแก้เป็น “กู่ก่างกว้างซี” การที่นักศึกษาเรียงลำดับคำผิด เพราะในภาษาจีน มีการเรียงลำดับคำว่า “广西贵港 (กว้างซีกู่ก่าง)” ซึ่งมีการลำดับคำสลับที่กับการลำดับคำในภาษาไทย นักศึกษาเกิดความเคยชินทำให้ละเลยกฎเกณฑ์การลำดับคำในภาษาไทย นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้เรียนรู้ลักษณะใหม่ๆ เกี่ยวกับการลำดับคำของภาษาไทย โดยการสรุปกฎเกณฑ์เอาเองแล้วนำไปใช้ในการลำดับคำของภาษาไทย แต่ที่จริงแล้วเป็นการประยุกต์ใช้ที่ไม่ถูกต้อง เช่น “มหาวิทยาลัยเรามีสระหนึ่งสายยาวๆ” ในที่นี้ควรแก้เป็น “สระยาวแห่งหนึ่ง” นักศึกษาเข้าใจว่า การลำดับคำของนามวลีภาษาไทยกับภาษาจีนสลับกัน คือหน่วยขยายในนามวลีภาษาไทยอยู่หลังหน่วยหลัก ในที่นี้ จึงวางหน่วยหลัก คือคำว่า “สระ” ได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่เข้าใจว่าในหน่วยขยาย ถ้ามีคำขยายมากกว่าหนึ่งคำ จะมีการลำดับคำอย่างไร จึงเรียงตามภาษาจีน “一个狭长的” เป็น “หนึ่งสายยาวๆ” ซึ่งลักษณะข้อผิดพลาดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีภาษาระหว่างสองภาษาของเซลินเกอร์ (Selinker, 1977: 35) คือ ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะสร้างระบบไวยากรณ์ ซึ่งมีลักษณะของการใช้กฎร่วมกันระหว่างสองภาษา คือ ระบบภาษาแม่ และระบบภาษาที่กำลังเรียนอยู่ เรียกภาษานี้ว่า ภาษาระหว่าง 2 ระบบภาษา มีลักษณะกำกวมกัน ระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง

2. การใช้คำผิด จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้คำผิด มีจำนวนทั้งหมด 67 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้คำผิดที่พบมากที่สุดคือ การใช้คำผิดความหมาย มีจำนวน 50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 74.63 รองลงมาคือ การใช้คำลักษณะนามผิด มีจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.91 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้คำเชื่อมผิด มีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.46

2.1 การใช้คำผิดความหมาย เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ยังไม่มาก นักศึกษาพยายามใช้ภาษาไทย เพื่อสื่อความหมาย แต่นึกคำไม่ออก จึงใช้ภาษาของตนเองอธิบาย หรือค้นคำจาก พจนานุกรม และนำมาใช้อย่างไม่เข้าใจ เช่น “แล้วก็มีคนเที่ยวประชาชนของต่างประเทศมากๆ” ภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “นักท่องเที่ยวต่างประเทศ” นอกจากนี้ อาจเนื่องจากการเข้าใจความหมายของคำภาษาไทยยังไม่ลึกซึ้ง จึงใช้คำไม่ถูกต้อง เช่น “เมืองกู่หลินมีภูเขาข้างนาสิก” คำว่า “นาสิก” หมายความว่า จมูก ถ้าใช้กับข้าง ควรใช้คำว่า “งวง” ในที่นี้นามวลีที่ถูกต้องคือ “ภูเขาขงข้าง” นอกจากนี้ อาจเกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาแปลภาษาจีนเป็นภาษาไทยแบบคำต่อคำ ทำให้ความหมายแปลกออกไปจากเดิม หรืออาจจะเสียความไปเลยก็ได้ เช่น “ฉันจะพาน้องสาวที่ประตูถัดไป ไปหาหมอที่โรงพยาบาลได้” คำว่า “น้องสาวที่ประตูถัดไป” นักศึกษาแปลตามภาษาจีนคำว่า “隔壁家的妹妹” ภาษาไทยที่ถูกต้องคือ “น้องสาวเพื่อนบ้าน”

2.2 การใช้คำลักษณนามผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการใช้ลักษณนาม เช่น “เมืองชั้นห้าของห้าหนานเป็นไข่มุกอันหนึ่งอยู่ใต้จีน” คำว่า “อัน” เป็นลักษณนามใช้กับสิ่งของที่มีลักษณะแบนยาวหรือเป็นชิ้นเป็นแผ่นเป็นต้น ในที่นี้ควรแก้เป็น “เม็ด” ซึ่งเป็นลักษณนามใช้กับไข่มุก

2.3 การใช้คำเชื่อมผิด เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการใช้คำเชื่อม เช่น “มหาวิทยาลัยมีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา” คำว่า “อยู่” เป็นคำกริยา ในที่นี้ควรใช้คำเชื่อม “ของ” เพื่อนำหน้าคำนาม “จังหวัดเรา” บอกความเป็นผู้ครอบครอง นามวลีที่ถูกต้อง คือ “ชื่อเสียงของจังหวัดเรา”

3. การใช้คำฟุ่มเฟือย จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้คำฟุ่มเฟือย มีจำนวนทั้งหมด 30 ครั้งเกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่ประหยัดถ้อยคำ และนักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำ เช่น “เธอเป็นคนดีจริงๆ ที่ดีสำหรับฉัน” ในที่นี้ควรตัดคำว่า “ที่ดี” ออก เป็น “คนดีจริงๆ สำหรับฉัน” นอกจากนี้ อาจเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ เช่น “ทุกวันเช้ามีนักศึกษาไปอ่านหนังสือที่โน่น” ในที่นี้ควรตัดคำว่า “วัน” ออก เป็น “ทุกเช้า” แต่เนื่องจากภาษาจีนใช้คำว่า “每天早上” นักศึกษาจึงใช้ตามภาษาจีนไป

4. การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี มีจำนวนทั้งหมด 23 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีที่พบมากที่สุด คือ การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง มีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.83 รองลงมาคือ การใช้สระไม่ถูกต้อง มีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.43 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง มีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.70

4.1 การใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาออกเสียงไม่ถูกต้อง จึงเขียนไม่ถูกต้อง เช่น “เราควรไปเที่ยวที่ฝั่งทะเล” คำว่า “ทะเล” ในที่นี้ใช้พยัญชนะต้นไม่ถูกต้อง ควรแก้เป็น “ทะเล” นอกจากนี้ อาจเกิดจากนักศึกษาไม่รอบคอบจึงสะกดคำขาดตกไป เช่น “ข้อพร้อมของคุณพ่อ” คำว่า “ข้อพร้อม” ในที่นี้นักศึกษาเขียนตกพยัญชนะต้น บ ไป ควรใช้เป็น “ข้อบกพร้อม”

4.2 การใช้สระไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาออกเสียงสระบางตัวไม่ถูกต้อง เช่น “ท่านสองคุณไม่เคยทะเลาะกัน” เนื่องจากนักศึกษาสับสนในการออกเสียงสระ โ- กับเสียงสระ – จึงเขียนไม่ถูกต้อง ในที่นี้ คำว่า “คุณ” ควรแก้เป็น “คน” นอกจากนี้ เนื่องจากนักศึกษาขาดการฝึกฝนในการใช้สระ –ไ กับสระ –ใ จึงเกิดข้อผิดพลาดในการใช้สระ –ไ กับ สระ –ใ เช่น “ความไฝ่ฝันของทุกคนเราเป็นจุดแสงในทางทำให้เราไม่หลงทาง” คำว่า “ไฝ่” ในที่นี้ ควรใช้เป็น “ใฝ่”

4.3 การใช้ตัวสะกดไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาสับสนในเรื่องมาตราตัวสะกด เช่น “เราसानคนก็นั่งรถไฟใต้ดินกลับไปบ้าน” เนื่องจากนักศึกษาสับสนในมาตราแม่กกับแม่กน จึงเขียนคำว่า “สาม” เป็น “सान” นอกจากนี้ นักศึกษาเขียนตัวสะกดตามเสียงอ่านโดยไม่นึกถึงความหมายของคำ จึงทำให้เกิดความผิดพลาด เช่น “มีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา” คำว่า “จังหวัด” ในที่นี้ควรแก้เป็น “จังหวัด” นอกจากนี้ อาจเกิดจากนักศึกษาเขียนตัวสะกดขาดตก เช่น “บางควาไฝ่ฝัน เปลี่ยนเป็น

ความจริงคงจะยากมาก” คำว่า “ควา” ในที่นี้ควรใช้เป็น “ความ”

4.4 การใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาผันเสียงวรรณยุกต์ผิด เช่น “ทุกปีเรามีล้ายๆ นักศึกษาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเรา” คำว่า “ล้าย” ในที่นี้ควรแก้เป็น “หลาย” นอกจากนี้ อาจเกิดจากนักศึกษาเขียนรูปวรรณยุกต์ขาดตกไป เช่น ในตัวอย่าง “มหาวิทยาลัยเรามีสระหนึ่งสายยาวๆ” คำว่า “หนึ่ง” ในที่นี้ควรแก้เป็น “หนึ่ง”

5. การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท มีจำนวนทั้งหมด 47 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบทที่พบมากที่สุดคือ การขาดคำลักษณนาม มีจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.06 รองลงมาคือ การขาดคำอื่นๆ มีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.92 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ” มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.02

5.1 การขาดคำลักษณนาม เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่รู้โครงสร้างของนามวลี เช่น “ดิฉันมีเพื่อนที่รักหนึ่ง” ในที่นี้ควรเพิ่มคำลักษณนาม “คน” เป็น “เพื่อนที่รักคนหนึ่ง”

5.2 อาการนามที่ขาดคำว่า “การ” หรือ “ความ” เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาไม่รู้หลักการใช้อาการนาม เนื่องจากหน่วยหลักในนามวลีภาษาจีน สามารถเป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ได้ เพราะบางครั้งคำกริยาและคำคุณศัพท์ในภาษาจีน สามารถทำหน้าที่เดียวกับคำนามได้ โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปใดๆ ในตัวคำกริยาหรือคำคุณศัพท์นั้นๆ แต่ในนามวลีภาษาไทยหน่วยหลักไม่สามารถเป็นคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ได้ มักจะมีการบ่งชี้ด้วยอาการนามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “การ” หรือ “ความ” เช่น “พัฒนาของจีนเร็วมาก” ในที่นี้ควรเพิ่มคำว่า “การ” เป็น “การพัฒนา” “ทุกๆ คน ควรมี ปรารถนาหนึ่งที่สวยงาม” ในที่นี้ควรเพิ่มคำว่า “ความ” เป็น “ความปรารถนา”

5.3 การขาดคำประเภทอื่น อาจเกิดจากสาเหตุที่นักศึกษาได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ เช่น “เราหาเจอได้โรงแรมเราสั่งไว้ก่อน” นักศึกษาแปลตามภาษาจีน “我们预订的宾馆” เนื่องจากหน่วยขยายในนามวลีภาษาจีน สามารถเป็นคำกริยาได้ นักศึกษาจึงนำกฎเกณฑ์นี้ มาใช้ในภาษาไทย ในที่นี้ ควรเพิ่มคำว่า “ที่” เพื่อนำหน้าประโยค “เราจองไว้ก่อน” ซึ่งจะเป็นหน่วยขยายที่เป็นอนุพากย์คุณศัพท์ในนามวลีภาษาไทย นอกจากนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาไม่เข้าใจความหมายของคำ เช่น “มีกระแสน้ำที่สะอาดและมีดอกไม้ที่งดงาม” นักศึกษาไม่เข้าใจว่ากระแสน้ำหมายถึงน้ำหรือลม เป็นต้น ที่ไหลหรือพัดเรื่อยเป็นแนวเป็นทางไปไม่ขาดสาย นักศึกษาคิดว่ากระแสน้ำก็คือกระแสน้ำ ทำให้ความหมายของคำ แคลง และสื่อความไม่ชัดเจน

6. การใช้ออนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้อง จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้ออนุพากย์คุณศัพท์ไม่ถูกต้องมีทั้งหมด 8 ครั้ง เกิดจากสาเหตุที่นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ไทยยังไม่มาก เช่น “เราควรไปที่เมืองที่จะหิมะตก” นักศึกษายังไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับการเรียงคำในประโยคภาษาไทย

จึงทำให้อุณหภูมิคุณศัพท์ที่ใช้ในนามวลีไม่ถูกต้อง ในที่นี้ ควรแก้เป็น “เมืองที่หิมะจะตก”

จากลักษณะข้อผิดพลาดทั้ง 6 ประเภทดังกล่าว จำนวนครั้งของข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีน มีทั้งหมด 220 ครั้ง ข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีของนักศึกษาจีนที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำผิด มีจำนวน 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 รองลงมา คือ การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท มีจำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.36 ข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือ การใช้อุทกคุณศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง มีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.64

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อครูผู้สอน

ครูผู้สอนสามารถใช้งานวิจัยนี้ เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกหัด หรือวางแผนการสอนในการเรียนการสอน เรื่องนามวลีภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีน เพื่อได้ขจัดข้อผิดพลาดอันจะเกิดขึ้นในการเรียนของนักศึกษาจีน

2. ข้อเสนอแนะต่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาชาติอื่น ที่เรียนภาษาไทย

2.2 ควรมีการศึกษาข้อผิดพลาดในประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- จินตนา พุทธิเมตตะ. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาแลกเปลี่ยนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2552. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นววรรณ พันธุ์เมธา. (2551). ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชนี โชติกลเสถียร. (2515). โครงสร้างของนามวลีในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. (2522). โครงสร้างภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สกล เกิดผล. (2526). การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบอิสระของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). ภาษาในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม วโรตม์สิขิตต์. (2537). ภาษาศาสตร์เหมาะสมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ต้นธรรม.
- อุปกิตศิลปสาร พระยา. (2546). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ฮิโรนากะ โทมิตะ. (2551). ปัญหาการใช้คำลักษณนามภาษาไทยของชาวญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ภาษาจีน

林勇明. (2000). 泰国学生汉语定语顺序的偏误分析及其习得顺序. 北京语言文化大学硕士研究生学位论文.

ภาษาอังกฤษ

- Lococo, Veronica Gonzalez-Mena. (1969, September). An Analysis and Error Analysis in Learning English and Hungarian. *Dissertation Abstracts International*. 30: 931 – A.
- Norich, John. (1983). *Language Learn and Their Error*. Essential Language Teaching Series. Macmillan Press.
- Ntumngia, Fuh Zaccheus. (1978, October). Error Analysis : An Applied Linguistic Study of the Interlanguage of Francophone Cameroonian Secondary School Students. *Dissertation Abstracts International*. 39: 2107 – A.
- Richard, Jack C. (1978). Error Analysis and Second Language Strategies. in *New Front in Second Language Learning*. pp. 32 – 51. Rawley Mass: Newbury House Publisher.
- Selinker, L. (1977). *Interlanguage: In Error Analysis*. Singapore: Singapore of Printing.
- Wardhaugh, R. (1970, June). *The Contrastive Analysis Hypothesis*. TESOL Quarterly 4. pp. 123 – 130.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเรียงความของนักศึกษาจีน

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ

เนื่องด้วย นางสาว LI CHUNXIAO นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ข้อบกพร่องการใช้งานวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย
ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องค่าสถิติการดำเนินงานวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาว LI CHUNXIAO
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-148-3489

ที่ ศธ 0519.12/5045

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ QIN XIUHONG

เนื่องด้วย นางสาว LI CHUNXIAO นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ข้อบกพร่องการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย
ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยวิเคราะห์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาว LI CHUNXIAO
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-148-3489

ที่ ศธ 0519.12/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

เนื่องด้วย นางสาว LI CHUNXIAO นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ข้อบกพร่องการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวาสี”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย
ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยวิเคราะห์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาว LI CHUNXIAO
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-148-3489

ที่ ศธ 0519.12/5๐๖ ๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กันยายน 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงุ่น

เนื่องด้วย นางสาว LI CHUNXIAO นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ข้อบกพร่องการใช้นามวลีภาษาไทยของนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี”
โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย
ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลที่ผู้วิจัยวิเคราะห์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาว LI CHUNXIAO
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-148-3489

เพื่อน

ตั้งแต่เราได้เกิดมาอยู่ในโลกนี้ เรามีแต่ครอบครัวจากเดิม เมื่อเราเติบโตขึ้น เราจึงได้รู้สึกว่านอกจากพ่อแม่และญาติพี่น้องแล้ว ยังมีคนอีกกลุ่มซึ่งกลุ่มอยู่ในชีวิตรอบๆ เรา คนอยู่ในกลุ่มนี้ได้ชื่อเรียกว่าเพื่อน

เพื่อนหมายความว่าอย่างไร ทำไมเราได้คบกับเพื่อนกันที่โลกนี้มีผู้คนนับพันนับหมื่น ล้านคน เราก็ได้รู้สึกว่าเพราะเราเคยมีจุดมุ่งหมายเหมือนกัน มีความนิยมเหมือนกัน ซึ่งเราได้มีโอกาสเจอกันและคบกัน แล้วเป็นเพื่อนสนิทกัน เป็นเพื่อนกันก็ช่วยช่วยเหลือกัน จนกระทั่งเมื่อเพื่อนเกิดปัญหาอะไรขึ้น เราก็ควรจะช่วยเหลือช่วยกันสักบ้าง อย่างคิดอันใดมา เป็นเพื่อนกันก็ถ้อยระวังว่าสองคนมีความซื่อสัตย์ น่ายินดีที่น่าเชื่อถือ เป็นเพื่อนกันก็ช่วยรับความผิดชอบอยู่ด้วยกัน ประสบความสำเร็จด้วยกัน เดือดร้อนอยู่ด้วยกัน เสพสุขอยู่ด้วยกัน

เพื่อนควรจะได้แบ่งปันสิ่งของประเภท ประเภทหนึ่งก็คือเพื่อน part-time เพื่อนกลุ่มนี้ก็เป็นเพื่อนสังคมเพื่อสังคม เราได้เจอกันอยู่ในยามพิเศษ เราช่วยกันและเพื่อนกันเพราะเหตุที่เราได้รับประโยชน์จากกันและกัน เมื่อยามนั้นผ่านไป ความสนิทกันเหลือนั่นหายไป แต่อีกประเภทหนึ่งคือเพื่อนคบในใจ เพื่อนกลุ่มนี้เราคบกันเพื่อเสียดายจากใจลึกๆ เมื่อเราได้ช่วยกันอยู่ด้วยกัน เราได้รู้สึกสบายใจและมีความรู้สึกปลอดภัยมาก เราเล่าได้ทุกอย่างทุกอย่าง ระวังเรามีแต่ความซื่อสัตย์และความเชื่อมั่น เราได้คบกันเพราะเรามีประสบการณ์เช่นเดียวกัน เรารู้ใจกัน อันเราคบได้แต่ไม่คบเพื่อสังคม นั่นต่างวัตถุประสงค์ เราเพื่อหวังใจลึกๆ มีเพื่อนอย่างนี้สักกี่คน ก็ต้องพอใจแล้ว มันหายากมาก

เพื่อนแท้ในมหาวิทยาลัยของเรา เราต้องรักษามันให้ดี เป็นเพื่อนกันก็ไม่ถ้อยสงสัยมันสิ่งอื่น ของอบคุณที่เราได้มีเพื่อน ใครทำให้เราได้มีชีวิตที่สวยงาม รักเพื่อนรักเธอ

10泰 张秀艳 สาขา ๗๖

ครอบครัวของดิฉัน

Date

No.

ครอบครัวของดิฉันมีสี่คน คุณพ่อ คุณแม่
 น้องสาวสองคนและน้องชายสองคนค่ะ
 พ่อแม่และพี่สาวสามคน พวกเขาไม่เหมือนคนอื่นเขา
 ในสมัยโบราณ ชาวเขาในสมัยโบราณจะยืนมาก
 พวกเขาออกไปทำงานทุกวันๆ พ่อแม่ของดิฉัน
 ก็เคยมีพี่น้องด้วยค่ะ แต่ว่าพวกเขาเป็นคนที่ใจช่วยคนอื่น
 และเห็นคนอื่นลำบากมาก ไม่เหมือนกับคนที่
 ดูหมิ่นดูถูกชายดูเบาญาติสาว ทั้งผู้ชายและญาติสาวพ่อแม่
 ก็รักเท่ากัน

ดิฉันเป็นลูกคนโตของครอบครัว เพราะว่าพี่สาว
 คนโต พ่อแม่สนใจดิฉันมากกว่าคนอื่น พี่สาวก็
 เรียน พ่อแม่ก็สนใจดิฉันอ่านหนังสือแล้ว ดิฉัน
 ดิฉันเป็นลูกคนที่สองที่สุดในสี่พี่น้องห้าคน
 น้องสาวสองคนเป็นลูกคนที่สองและคนที่สาม น้องสาวที่
 คนหนึ่งเป็นลูกคนที่สองในพี่น้องห้าคน ตอนนั้นเขาไป
 ทำงานในโรงงานแล้ว เพราะว่าครอบครัวของเขาไม่
 เคยดี เรียนไม่ได้ น้องสาวที่สามเป็นคนที่
 พลาดมาก ตอนนั้นเขากำลังเรียนอยู่ชั้น มทขมปีที่สี่คือ
 น้องชายสองคนเป็นลูกคนที่ห้า น้องชายที่ คนหนึ่ง
 เป็นเด็ก สุขุมและใจดี เขาไม่ยอมไปเรียน เขายัง
 ไม่เรียนเลยชั้น มทขม ปีที่สามก็ไม่ไปเรียนแล้ว

หน้า (๑๗๖)

ความใฝ่ฝันของดิฉัน

ดิฉันมีความใฝ่ฝันหนึ่ง เป็นอาจารย์สอนหนังสือให้เด็กๆ หน้าศึกษา ทำให้พวกเขาได้โตเติบขึ้นอย่างมีความสุข

ดิฉันมีความใฝ่ฝันหนึ่ง เป็นหมอและได้ลดความทุกข์ของคนโรค ทำให้พวกเขามีคุณภาพแข็งแรง ทุกๆ ไม่นานยิ้มแย้ม

ดิฉันมีความใฝ่ฝันหนึ่ง เป็นทหารทำให้สามประเทศมาตายหมดด้วย และสามประเทศอื่นๆ ได้เอียงมีความสุข

.....

เมื่อดิฉันเป็นเด็ก: ความใฝ่ฝันของดิฉันเป็นอย่างนี้ อย่างคนหาเงิน ตอนนี้ดิฉันโตขึ้น ได้เข้ามหาวิทยาลัย ขุนนางกว้างก็เรียนภาษาไทย ความใฝ่ฝันของดิฉันก็เปลี่ยนตามเวลา ตอนนี้ ดิฉันอยากเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาไทยอยู่ในมหาวิทยาลัยของจีน

หลายร้อยปี ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนชาวไทยและจีนต่างไกล่ไกล่สนิทสนมกันมากขึ้น "สายสัมพันธ์ของแผ่นดิน" ระหว่างไทยและจีนได้กลายเป็นแนวเอียงของความร่วมมืออันดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านในเอเชีย เพราะนี้ ดิฉันอยากเป็นอาจารย์ที่สอนภาษาไทยให้จีน และได้มีอาสาสมัครคนไทย ช่วยนำเด็กชาวจีนได้รู้จากไทย ทำประโยชน์ ทำให้ประโยชน์มีอันมีคุณภาพระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย

๗ ตอนนี้ ดิฉันกำลังพยายามเรียนไทยอยู่ เพื่อให้ความใฝ่ฝันของดิฉันเปลี่ยนเป็นความฝันอยู่ในอนาคต หากดาบเข้าเรียน ดิฉันอยากไปคุยกับเพื่อนไทยบ่อยๆ และดูหนังไทย อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเป็นอาจารย์ที่สอนหนังสือ

ดังนั้น ถ้าดิฉันได้เป็นอาจารย์สอนภาษาไทยจริงๆ ดิฉันจะมอบตัวเองเพื่อไว้สร้างสะพานมิตรของสองประเทศ

ฉบับนี้คือ

杨财英

ความไม่สิ้น

คนทุกคนก็มี ความไม่สิ้น ความไม่สิ้น เป็น พลวัตที่ทำให้เราพัฒนา ความ

ไม่สิ้นคงจะ เปลี่ยนแปลงตามอายุโตขึ้น ตอนที่ยัง เป็นเด็ก ๆ ความไม่สิ้น ของ

ฉันคือ เป็น ตำรวจ คนหนึ่ง แต่ว่า ตอนนั้น ฉันแค่อยาก เป็น ล่าม ที่เก่ง ภาษาไทย

และ ภาษา อังกฤษด้วย ^{ความ} ไม่สิ้น ด้วย เรา อายุ โตขึ้น เปลี่ยนแปลง ได้ ยิ่ง สภาพความ

เป็นจริง

อย่างไรก็ดี เรา มีความไม่สิ้น ก็พยายามทำให้มัน ไปจาก เป็นจริง จึ้น

ถึงแม้ว่า บาง ความไม่สิ้น เปลี่ยน เป็น ความจริง คงจะยากมาก แต่ว่า ถ้า เรา ไม่ลองทำ

เรา จะไม่รู้ มัน จะ เป็น ความจริง ได้ หรือ ไม่ ฉะนั้น เรา ต้อง ไปทำ ต้อง พยายามทำ

ไม่ว่า ความไม่สิ้น ของ เรา จะ เป็น อย่างไรก็ดี เราก็ ต้อง ต่อสู้ ความยากนั้น ต่อสู้ ให้ สิ้น

หนึ่งที่ทำให้ชีวิตเรา ได้ สุขงาม ได้ สำเร็จบริบูรณ์ จั้ไปจากนั้น ต่อสู้ กับ ความ

ไม่สิ้นของ เรา เรา จะ ได้ ทำให้ ตัวเอง มี ประโยชน์ ต่อ กับ สังคม เรา .

ความไม่/เป็น

นี่คือความไม่/เป็น สองตัว

ความไม่/เป็น ที่หนึ่ง นั้นขยาตพวงเวียนไปมาบ้างให้มันขึ้น เพราะพวงนั้น ถึงแก่กรรม
แล้ว และที่ขยงจะแต่งงานบ้างนั้น) มันขึ้นคนตั้งอยู่บ้าง รู้สึกเหงาบ่อยๆ สุขภาพ
ก็ไม่ดี เลยมันขยาต"ข้อบกพร่องใหญ่ให้มัน ความไม่/เป็นอยู่ได้ เจริญก้าวหน้าทั้ง
อยู่สบายได้ แต่ ตั้งใจนี้ขึ้นถึง เป็นคนดี(๑๕) ถึงไม่มีความสามารถ (เมื่อมันทำ
งาน นั้นต้องพยายามทำเอาชนะ

ความไม่/เป็น ที่ สอง นั้นขยงว่า อยู่กับมันหนึ่ง มัน เป็นคนดีก็เลยได้
ข้อแรกนั้น ขยงขยาตเป็นคนที่น่าประหลาดใจ แต่สุดท้ายขยง มันก็เปลี่ยนใจแล้ว ที่ขยง
นั้นขยงทำอะไรก็ขยง ขยงได้หัวโลนๆขยง เลยมันน่าใจหายแล้ว หรือว่า เป็นคน
นี้ขยงทำอะไรก็ขยงได้

นี่คือ ความไม่/เป็น ของมัน นั้นต้องพยายามขึ้น จนสำเร็จ ไม่ยอมแพ้

李晓蓉

ครอบครัวของผม

ผมเป็นนักศึกษาภาษาสายคนหนึ่งที่เรียนวิชาภาษาไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยราช
ชาติกว่างซี ครอบครัวของผมเป็นครอบครัวที่ธรรมดาในประเทศจีน
บ้านผมอยู่ที่หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งของเมืองยู่ลี่น ในครอบครัวผมมี
ทั้ง ๔ คน มีคุณพ่อ คุณแม่ น้องสาวและผม คุณแม่เป็นครู สอนภาษา
จีนที่โรงเรียนประถมแห่งหมู่บ้าน คุณพ่อเป็นชาวนาในอดีต แต่ปัจจุบันนี้
เขาไปทำงานที่กวางตุ้งเป็นกรรมกร ส่วนน้องสาวกำลังเรียนชั้น ม.๓ อยู่ ผม
ก็ออกจากบ้านเรียนต่ออยู่ที่นั่นหนึ่ง แม้แต่ว่าตอนนี้ครอบครัวเราไม่ได้มีโอกาส
อยู่ร่วมกันก็ครั้งทุกปี ผมก็รู้สึกว่าครอบครัวผมเป็นครอบครัวอบอุ่น เมื่อมี
วันหยุด เช่นวันตรุษจีน วันไหว้พระจันทร์ ครอบครัวผมก็จะกินฉลองอยู่พร้อมกัน
เวลานั้นเราก็รู้สึกมีความสุขมาก แม่เลี้ยงสอนให้เรารู้จักเราเป็นครอบครัว
กัน เราก็ต้องพร้อมใจและทำให้ครอบครัวเราดีขึ้นถ้ามีโอกาส ผมยินดีที่ได้มีครอบครัว
ที่มีความสุขอย่างนี้ ผมก็จะตั้งใจพยายามเรียนแม่ได้สิ่งที่ดี ๆ ทำให้บ้าน
ผมมีความสุขตลอดไป
กินอยู่ง่าย ๆ แต่มีความสุข ซึ่งก็เป็นครอบครัวผม

陈森

หมู่บ้านที่ราบสูง

ทางไกลที่มีคนมาชมในสมัยที่ ลุดอว่งนางเงิงจีน ซึ่งเข้กแว้ง
 ของของมณฑลกว๋างโด้ง ตั้งแต่สมัยโบราณจนกระทั่งปัจจุบัน นครกว๋าง
 เจอมีชื่อเสียงมาไกลไกล เศรษฐกิจทางไกลพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีคน
 หนึ่ง=มาที่นี้เข้ามาบริหารกิจการค้าขาย แล้วจึงดึงดูดผู้ชมมาเที่ยวที่นี้ ที่
 ชื่อสิ่งค้า=ของแว้งที่ป้=ชาวจีนมี นก=เตี้ยแว้ง ร้านอาหารที่นกล
 แยกแยะของแว้ง เยื่อที่นี้ส่งมาซึ่งจีน เพราะว่ามีชาวต่างชาติมาเที่ยว
 ที่นี้ และที่นกลชาวจีนชอบกินอาหารของชาติเพื่อนบ้าน

วันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ 2011 ดิฉันกับเพื่อนสองคนไปเที่ยวที่
 ทางไกลเพื่อซื้อเสื้อผ้าและหาร้านอาหารที่ทำการค้าได้เร็วด้วย ดิฉัน
 ชอบกินอาหารดี ๆ มาจากประเทศต่าง ๆ

ก่อนอื่น เราไปตั้งร้านขายเสื้อผ้า ซึ่งเป็นที่ตลาดที่คนซื้อเสื้อผ้ามา
 แล=มาค้าเสื้อผ้าของที่นี่ดูจริง ชาวชนชอบมาที่นี่ดูเสื้อผ้าสวย ๆ แล้วจ
 นี้ เราไปชมถนนหนทางข้างเข้กแว้ง ซึ่งเดิน ทางที่ทางเลี้ยวต่าง ๆ

ได้แต่ ไหน ๆ จอร์แดน Xtep Metersbonwe สิ่งค้าเหล่านี้มีของมา
 แล=เราไปที่นี้เพื่อ หาร้านอาหารที่นกล ทำอาหารเอง แล=อร่อยได้ไม่เช้
 ชื่อสิ่งค้า ดิฉันชอบมากเราถึงจีนจริง แล=เดินทางไม่ไว้ ชาวพอใจมา

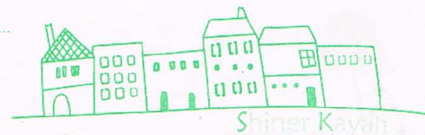
ในที่สุด ถึงวันที่ 17 เราสามคนก็นั่งรถไฟใต้ดินกลับไปบ้าน ดิฉัน
 กับเพื่อนทั้งสองรู้สึกว่าการไกลเป็นที่สนุกมาก ถ้ามีโอกาส ชาว
 อากมาเที่ยวอีก

DATE ___/___/___ 01 02 03 04 05 06 07
MON TUE WED THU FRI SAT SUN

HAPPY GLOOMY BUSY TIRED
GOOD LOVELY SAD ANGRY

ความไม่ฝัน

ดิฉันเชื่อว่า ทุกๆ คนควรมี ปรารถนาหนึ่งที่สวยงามตั้ง
แต่เล็ก ๆ ดิฉันก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น เมื่อดิฉัน ยังเป็น
เด็กสาว ดิฉันหวังว่าจะเป็น อาจารย์ เมื่อดิฉัน โตขึ้น
ผู้ใหญ่ และ เรียบจบแล้ว ดิฉันคิดว่า อาจารย์เป็นคนที่
น่าถือ อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ และ ภูมิปัญญา ทำให้
มนุษย์ เรามีความก้าวหน้าอย่างยาวนาน และ รวดเร็ว ไม่
ว่าใคร ควรมี มาชยา กับ อาจารย์ ถ้าไม่อาจารย์ ใคร
จะ มาสอน เราความรู้ ใคร จะทำให้เราเป็นคนดี และ
มี ปัญญา มี ประโยชน์ ต่อ สังคมเรา อาจารย์ ยังเหมือน
พ่อแม่เรา ทำบุญคุณ ให้ มนุษย์ เพราะฉะนั้น
อาจารย์เป็นคนที่ ยิ่งใหญ่ จึง ทำให้ ดิฉัน มี ปรารถนา
ที่เป็น อาจารย์ เป็น เพราะความไม่ฝัน นี้ ดิฉัน เรียบได้
อาชีพนี้แล้ว เพิ่ง ตั้ง แต่ ดิฉัน ยัง เป็น นักเขียน ประถม
หลายปี ที่ ผ่านไป แล้ว ตอน นี้ ดิฉัน เป็น นักศึกษา
แต่ ดิฉัน ยืนยัน ความไม่ฝัน ของ เรา ตั้งแต่ เล็ก ๆ ดิฉัน
เชื่อว่า ถ้า ดิฉัน ไม่ เคย ละเลย ความไม่ฝัน นี้ อีกหนึ่ง
อัน ก็ เป็น เป้าหมาย เป็น ความจริง

ครอบครัวของเรา

มอชพาล
มอชพ

บ้านของเราอยู่ในหมู่บ้านเล็กๆ ในเมืองอยู่ชานเมืองกว่างซี
 ซึ่งเป็นเมืองที่มีทิวทัศน์ที่สวยงาม บ้านเลขที่ของเราอยู่ไม่ไกล
 ามากนัก อากาศดี ถึงแดดร้อนก็ดี คนในหมู่บ้านจะสนิทสนม
 กันมาก มีอะไรก็แบ่งกันกิน ซึ่งเป็นน่ายินดีสำหรับทุกคนยิ่งกว่า
 ครอบครัวของเราเป็นครอบครัวอันแน่นแฟ้นที่อบอุ่น ทั้งหมด
 มีดี คน อบอุ่น อบอุ่น แข็งแรงยากลำบาก คร่ำคร่ากันมาและ
 ชีวิตอย่างมีความสุข
 อบอุ่นทุกคนทำงานหาเงิน ทำงานเป็นครอบครัวได้ดีมาก มีคน
 คนที่ขยันหมั่นเพียร
 ส่วนคุณแม่ ทำงานสุขภาพไม่ค่อยดีนัก จึงไม่ได้ทำงาน
 หนักๆ งานเป็นครอบครัวได้ดี สุขภาพดี เวลาพักผ่อนมีอะไร

คนที่ส่งให้มากกว่า

เจ็มนหัวเป็นเพื่อนทางจดหมายของฉัน เราเขียนจดหมายส่งให้อีกฝ่ายหนึ่งมา เจ็ดปีแล้ว เราไม่เขียนจดหมายจากปีที่แล้ว แต่ส่งข้อมูลสั้นด้วยมือถือ ครั้งแรกฉันเห็นชื่อของเขาในการเขียนหนังสือ และฉันเขียนถึงเขา ฉันไม่คิดว่าเขาตอบว่าสามารถทำให้เพื่อนๆ ดั่งนั้นเราจึงกลายเป็นเพื่อน เราพูดความสุขและความทุกข์ตัวเองให้อีกฝ่ายหนึ่งฟังก็เกลาความฝันและชีวิตอนาคตด้วย ฉันชอบเขียนจดหมายจากนั้นเมื่อฉันได้รับจดหมาย ฉันรู้สึกตัวเองเป็นคนที่มีความสุขที่สุด แต่มาจากมีคอมพิวเตอร์และมือถือมากแล้ว คนที่เขียนจดหมายดังนั้นจดหมายกลายเป็นสิ่งที่ล้ำค่า ฉันรู้สึกโชคดีมากที่มีเพื่อนทางจดหมาย

ฉันก็มีเพื่อนหลายคนอยู่ใกล้กับฉัน เราออกไปเที่ยวเป็นครั้งคราว บางครั้งการออกไปหาพวกเขา ฉันเมื่อเราเล่นกัน พวกเขามีความสุขดีมาก ฉันรู้สึกมีเพื่อนดีมาก ไปไหนจะไม่ต้องกลัวเหงา มีอะไรไม่สนุกใจก็มีคนได้บอกให้ฟัง เวลาที่ยากจนจะมีคนช่วยได้ ฉันไม่สามารถนึกาออกที่ถ้าฉันไม่มีเพื่อน ชีวิตของฉันจะเป็นอย่างไรที่ง่ายและเหงา

๓ เพื่อน

ฉันเข้าใจว่าหัวใจแห่งความเป็นเพื่อนคือเป็นสิ่งที่สำคัญของเรา ฉัน
รู้จากคนไม่บ่อย แต่คนเป็นเพื่อนไม่มาก ฉันเห็นว่า "เพื่อนไม่ต้องเยอะ
ยังเป็นที่ดี" เพื่อนที่ดีคนเดียวมักจะได้ประโยชน์มากมายตลอดชีวิต
ฉันมีเพื่อนสนิทก็คนจะแค่ห้าห้า

เพิ่งเป็นเพื่อนสนิทที่สนิทที่สุดของฉัน จริง ๆ เธอเป็นลูกพี่พี่ของฉัน
เราทั้งสองเคยเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาสามปี เราไปไหนมาไหนก็พา
ด้วยกัน หลังจากฉันย้ายบ้านแล้ว เราเบียดจกดหมายเมื่อเราอยู่มัธยมต้น
และเมื่อเธอย้ายเรียนใหม่ก็ย้ายที่หนึ่ง เธออยู่บ้านฉันและนอนกับฉัน
เธอมักจะคุยกับฉันถึงไกลจะลาง ฉันจำไม่ได้เราพูดอะไรในระหว่างนั้น
เลย แต่จำได้เราอยู่กับกันก็รู้สึกดีใจมาก เดียวนี้เราทั้งสองเรียน
ที่มหาวิทยาลัยที่ไม่เดียวกัน แต่เมื่อเราพบกันยังรู้สึกเหมือนกับเพื่อน
เก่า เราเล่าเรื่องราวให้อีกฝ่ายหนึ่งฟังบ่อย ๆ ก็ชวนกันถึงความหลัง
ด้วยกัน ฉันชอบใจมากที่มีคนหนึ่งดังเช่นเพิ่งสามารถฟังฉันพูดอะไรก็
ได้

ฉันมีเพื่อนหนึ่ง ชื่อว่าช่วยเหรี๊ยว เธอเป็นคนที่ดีดีและนิสัยสดใส
เธอทำอะไรมักคิดถึงคนอื่นก่อน เสียงของเธอเพราะเช่นเด็กอย่างน่ารัก ไป
ไหนก็จะช่วยเหรี๊ยวไปด้วย พวกเขาทั้งคู่เราจะไม่หยุดยั้ง เราต่างก็
ชอบเล่นกับเธอมาก ช่วยเหรี๊ยวยังเป็นผู้ใหญ่ที่หัวสมองเนียบไว มีอีก
คัลองแคล่อปราดเปรี้ยว ฉันได้รับของขวัญจากเธอสองหน หนึ่งในกล่อง
หนึ่ง ในมันมีภาพสามมิติของเธอ ชื่อมันที่ด้วยท่อพลาสติกเล็กและเก็บ
สวยจริงเลย อันก็เป็นกล่องหนึ่ง เปิดมันจะมีเสาหนึ่งที่ตั้งกระดาษและ
สายเพิ่มขึ้นไปตัวเอก น่าอัศจรรย์มาก ฉันชอบของขวัญเหล่านี้มาก ก็ชอบ

ครอบครัวของเรา

ในโลกนี้ สิ่งใดทำให้พวกเรา รู้สึกมีความสุข บางคนตอบว่า
แก้วแหวนเงินทอง ส่วนบางคนก็เห็นว่าความสำเร็วจนทำให้เรามีความสุข.
แต่ดิฉันรู้สึกว่าในชีวิตของเราครอบครัวที่มีความสุขมากมายแก่พวกเรา.

ครอบครัวที่แท้ที่แท้จริงของชีวิตเรา เมื่อเรา กลับมาสู่อ้อมอกของครอบครัว
เรารู้สึกอบอุ่นและสบายซึ่งมาก.

ครอบครัวของดิฉันเป็นครอบครัวที่มีความสุขมากมาย

สมาชิกของครอบครัวดิฉันมีคุณพ่อ คุณแม่ พี่ชายและดิฉัน
ตอนนี้อยู่กับคุณแม่ที่บริหารร้านเบเกอรี่ร้านหนึ่ง ร้านเรามีขนมปังและ
ขนมเค้กขึ้นมาหลายอย่าง มีแขกจำนวนมากมาอุดหนุนร้านเรา
ี่ คุณพ่อเซ็นเตอร์หลังของครอบครัวเรา เขาศึกษาการทำงานกันเพื่อให้ได้
สร้างสวรรค์ครอบครัวที่มีความสุขดีสำหรับพวกเรา คุณพ่อเซ็นเตอร์คนที่
นิสัยดีขงเรามีไม่ค่อยพูดจา เขาก็ไม่ค่อยเก่งในทางแสดง แต่ดิฉันเข้าใจว่าใน
จิตใจของคุณพ่อเขาดีเสมออย่างจริงใจ คุณแม่พ่อสอนเราบ่อยๆว่า
"ความถ่อมตัวทำให้คนก้าวหน้า ความเย่อหยิ่งทำให้คนล้มหลัง" ดิฉันยังคำ
สอนของคุณพ่อ เซ็นเตอร์ที่สอนจนถึงปัจจุบันนี้ คุณแม่เซ็นเตอร์ที่มีน้ำใจ
ระหว่างญาติพี่น้อง เมื่อมีความยากลำบาก ต้องช่วยเหลือกัน
น้องชายเซ็นเตอร์ศึกษา ม.3 เราเซ็นเตอร์เพื่อนสนิทกันและไปคุยกันได้แทบทุกอย่าง.
น้องชายชอบกิจกรรมรวมมา ความดีของเขาที่คือที่ได้เซ็นเตอร์วันหนึ่ง
ดิฉันเซ็นเตอร์ผู้หนึ่งที่น่ารัก ตอนนี้อยู่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยขอนแก่น
วิทยาที่ดิฉันชอบที่สุดก็คือเดินเล่นกับคุณพ่อ คุณแม่และน้องชาย ในเวลานั้น
เราได้คุยกัน และเล่นกัน ทำให้อารมณ์ความรู้สึกของเราดีขึ้น.

ดิฉันขอครอบครัวของเรา.

เพียงฟ้า

การทอเครื่อง

การทอเครื่อง เป็น สิ่งสำคัญมาก ใน ชีวิตของชา และชาวเขา
เสียไม่ได้ เมื่อเข้าไปทอเครื่อง แล้ว ชาวเขาจะทำงานที่สบาย และ
อย่างสนุกสนาน วิถีชีวิตและภาษาของชาวเขาได้ ถิ่นที่ มีชีวิตที่ประณีต
จึง การทอเครื่อง มีประโยชน์ต่อชาวเขา

การทอเครื่องมีหลาย ชนิด บางคนไปทอเครื่อง กับ พี่น้อง
หรือญาติพี่น้อง บางคนก็ไปทอเครื่อง แต่ตัวเองคนเดียว และ
บางคนจะประกอบอาชีพค้าขายด้วย บางคนจะขายเครื่องที่ตนทอ
ตามตลาดนัดของหมู่บ้าน สำหรับ การทอเครื่อง ไม่เหมือนเครื่อง
คนทั่วไปบางที่ขยับแค่เข็ม เข็ม

ถ้าหากชาวเขาที่มีความรู้ดี ก็มักจะขายเครื่อง
ที่ทอ และเครื่องใช้อื่น ๆ การทอเครื่องได้มาจากการ สืบของบรรพบุรุษ
ชาวเขา ที่ทอเครื่องได้มีอีกหลายอย่างที่พบตาม แถบที่ต่าง และ
โดยธรรมชาติที่คนสมัย ชาวเขาได้ความรู้อีกเกี่ยวกับวัฒนธรรมชีวิตที่
ลึกซึ้ง และ การทอเครื่องที่รวดเร็ว ชาวเขาไปทอเครื่องที่ ทำเองแล้วก็นำมาขายที่
มีชื่อเสียงทั้งโลกได้ แล้วถ้าเข้าไปทอเครื่องที่ เชียงใหม่ ชาวเขาได้
เครื่องใช้ ๓ ๔๓ ๔ ได้

ประเทศที่ชาวเขานิยมนำเครื่องใช้มาขาย มีภูเขา
มีแม่น้ำ มีน้ำตก ๔๓ ๔ หมู่บ้านที่รู้ว่าเป็นที่ของวัฒนธรรมชาติ
สวยงาม ที่นั่นจะมีผู้คนที่มาทอเครื่องไปทอเครื่องที่ของชมความ
สวยงาม ของวัฒนธรรมชาติ ผู้คนจะ รับ ความยินดี จาก ทิวทัศน์ได้
แล้ว ชาวเขาที่ขายเครื่องใช้ ถ้าเขาเป็น คนที่ ชาว

ไปท่องเที่ยวที่ภาคเหนือ เราจะได้สัมผัสกับธรรมชาติและอากาศที่
ที่ต่างกับ

ไม่ว่าจะไปเที่ยวที่ไหนก็ได้ เราจะได้สัมผัสกับ
ไปคนเดียว หรือทำไปพร้อมกับเพื่อนฝูงก็ได้

เพื่อน

ผมเห็นว่า ในโลกนี้มีสามสิ่งที่สำคัญที่สุดโดยเรามนุษย์นอกจาก
ความรัก ความรักระหว่งญาติพี่น้อง ยังมีหนึ่งก็คือมิตรภาพค้ะ อยู่ในชีวิตเรา
เราจะมิเพื่อน ๆ จำนวนมากค้ะ ถ้าไม่มีเพื่อนไม่มีมิตรภาพ นั้นเราจะรู้สึก
โดดเดี่ยวเดียวดายค้ะ ผมเชื่อว่า ทุกคนอยากมีเพื่อนที่แท้จริง แต่ เพื่อนที่แท้จริง
มีน้อยอย่างไรค้ะ ดังนั้นก็คือ ลักษณะของเพื่อนที่แท้จริงค้ะ

๑. เพื่อนที่แท้จริงคือเพื่อนที่กล้าบอกให้เรา เรามีข้อดีข้ออะไรบ้าง และตำหนิ
อย่างไรค้ะ เช่นเมื่อเราจะผิดพลาดแต่เรายังไม่ทบทวนให้ดี ๆ แต่ เพื่อนเห็นตทุกวัน
เพื่อนที่แท้จริง ตำหนิเตือนเราว่า ถ้า ยังไม่เห็นใจอย่างนี้ทุกวันนี้ เราจะพลาดตกแน่นอนค้ะ
เพราะถ้าเป็นเพื่อนธรรมดา เพื่อนนั้นคงไม่สนใจเรา รู้สึกเสียก็ลบตกไม่ใช้ เรื่อง
ของ เขาก็ไม่ตำหนิอะไรค้ะ

๓. เพื่อนที่แท้จริงก็คือ เมื่อเรามีปัญหาที่ร้ายแรง เขาจะมาให้ช่วยเหลืออยู่ในเวลา
ที่ตอมนเรกค้ะ ทุก ๆ คนก็รู้ว่า เหตุผลที่สองคนได้พบ เป็นเพื่อนร่วมงานในองค์กรจะ
เห็น มีความนิยมชมชอบ เหมือนกัน แล้วก็ เมื่อคุยกันมี เรื่องที่ละพูดที่เหมือนค้ะ และ
ก็หลังจากเป็นเพื่อนสนิทก็ชอบ แบ่งความสนุกสนาน เรื่องก็มีความสุขค้ะ แต่ถ้าเมื่อ
ฝ่ายเพื่อนหนึ่ง ประสบความยากลำบาก เพื่อนที่สนิทนั้นอยู่ในสภาพไม่มีเรื่อง
ที่สำคัญติด แต่กลัวนำภัยใส่ตัวไม่ยอมมาให้ช่วยเหลือ จึงก็นำมายธิวว่า เพื่อนนั้น
ไม่ใช่เพื่อนที่แท้จริงค้ะ

蒋博文

๒. เพื่อนที่แท้จริงก็คือ เพื่อนที่จะคิดถึง เราเสมอ ก็หมายถึงว่า เพื่อน
ที่แท้จริงคงจะไม่อยู่ต่อบ่อย ๆ แต่ก็คิดถึง เพื่อน เสมอ และ เมื่อมีเวลา
ว่างก็จะโทรหาหรือส่งข้อความค่ะ

ตอนนี้หนูรู้สึกมีความสุขมากค่ะ เพราะว่า หนู มี เพื่อนที่แท้จริง
หลายคนค่ะ และ หนู จะ รักษา มิตรภาพ ของ เพื่อน ๆ ที่แท้จริงตลอดไปค่ะ
สวัสดีค่ะ

๔. ท่องเที่ยว

ดิฉันขอแนะนำบ้านเกิดของดิฉันให้พวกคุณฟัง
หมู่บ้านคืออำเภอเล็กในมืองหนึ่งหนึ่ง ดั่งชื่อของมัน ในอำเภอฉัน
มีภูเขาเยอะแยะ มีคำเก่าว่า "เกิดประตูก็เห็นภูเขา" เป็นเช่นอย่างใน
หมู่บ้านเลย แต่ในอำเภอทั้งหมดไม่มีน้ำที่ดื่มแล้ว ในหมู่บ้านมีแม่น้ำ
หนึ่งได้ชื่อว่า "แม่น้ำผู้ใหญ่" ไหลผ่านไป และมีน้ำปลูก กล้วย ไม้ และดอกไม้
ไม้ที่ชนิดทั่วไป สวยมาก ประชากรของอำเภอเกือบสามสี่พัน ชาวบ้าน
ทำกินด้วยปลูกข้าวโพด ข้าวเจ้า และพืชไร่อื่นๆ จนถึงอุตสาหกรรมได้
พัฒนาขึ้น ชีวิตของเราจึงได้รับมีความสุข

จะไปเที่ยวที่หมู่บ้าน คุณไม่ได้ไปเที่ยวที่รัฐจีนหลวน มันคือรัฐ
หนึ่งที่รัฐสิบเก้าที่มีชื่อในทางสี่ หินที่เล็ก ๆ ใหญ่ ๆ ที่อย่างพิเศษหลัก
หลายคือดูรายของรัฐจีนหลวน เช่นเหมือนเมฆ ดอกบัว ลิง ภูเขา เป็นต้น
มีอำเภอเล็กที่น้ำใสไหลใส และผู้ทำงานใส่ไฟที่มีสี่สิบสองสาม หมื่นทำ
ให้รัฐจีนหลวนเล็กขยับกว่า ในปีที่ผ่านมา คนไปเที่ยวที่รัฐจีนหลวนเพิ่ม
เต็มไปหมด เขาว่ารัฐจีนหลวนก็สวยก็สนุกกัน

ต่อไปสถานที่ที่คุณควรไปเที่ยวจะเป็น วัดหลิงหยาง มันอยู่หมู่บ้าน
ใหญ่ที่อยู่ใกล้กับอำเภอหมู่บ้านเซินเตอร์ วัดหลิงหยางคือวัดปกติของ
จีน พหุสิ่งแดง กระเบื้องสี่เหลี่ยม มีพระอยู่ พวกเขาหนีจากสวด
ฆราวาส ยังเก็บเข้าสู่ระบบให้คนฟัง ได้มีการกล่าวว่า เข้าสู่ระบบของ
วัดหลิงหยางเป็นผลดีมาก จึงมีคนเยอะแยะไปเที่ยวที่วัดหลิงหยาง
และขอเข้าสู่ระบบที่ดี

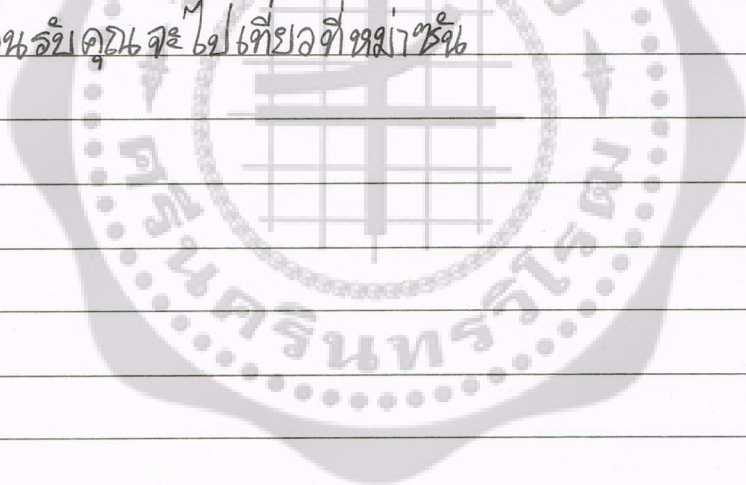
ในหมู่บ้านมีอาหารที่มีชื่อที่สุดคือเนื้อแพะสีดำ เนื้อแพะมัด
เนื้อแพะต้น ตามเนื้อแพะเป็นต้น การปรุงอาหารหลักหลายดังคุณชอบ

มีทั้งหมด คนส่วนใหญ่ต้องการงานที่เป็นรูปเลือดแพง คนที่เคอ
ได้ทบทก็พูดว่า รูปเลือดแพงอร่อยมากและมีไมซุนกาการมากด้วย
ร้านที่ขายอาหารเนื้อแพงสีดำ ที่มีชื่อที่สุด เป็นร้านบ่อเกลือเนื้อแพง
และชั้นตองหยางจว

คุณไม่ควรผ่านไปที่ลิ้มรสแป้งเปรี๊ยะที่หม่าซัน หมูนี้ไม่มีที่
ร้านยังขายแป้งเปรี๊ยะแล้ว เพราะการทำแป้งเปรี๊ยะยากมาก แต่แป้ง
เปรี๊ยะเป็นแป้งอร่อยที่สุดที่อาหารพื้นบ้านของหม่าซัน มีชอยเล็กใน
หม่าซันคืออาหารมณฑล ที่นั่นมีร้านเล็ก ๆ ใหญ่ ๆ ที่ขายอาหารและขนม
ทุกอย่าง คุณจะหาได้ร้านที่ขายแป้งเปรี๊ยะในชอยด้านในสุด

ยินดีต้อนรับคุณจะไปเที่ยวที่หม่าซัน

เพื่อนสนิท

เพื่อนสนิทคือสมบัติ มีเพื่อนสนิทคนไหนดี
ของใครล่ะ. เขาเป็นเพื่อนรักใคร่ของใคร
บ้าง. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก.

ฉันมีเพื่อนสนิทคนไหนดี. เธอชื่ออะไร. เขาเป็น
เพื่อนรักใคร่. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันไม่สบายมาก. ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.

ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.

เพื่อนสนิทของฉันชื่ออะไร. ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.

เพื่อนสนิทของฉันชื่ออะไร. ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี.
ฉันรู้สึกดีใจมาก. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี. สนิทกันดี.

ตั้งใจมาก ในภาคที่สี่ จะให้ความช่วยเหลือ ฉันจะ
 ไม่ลืมเพื่อนที่ตลอดไป ฉันขอเธอมาอยู่ในใจตลอด
 ไป. เพราะเธอเป็นเพื่อนของรักของฉัน. เพราะเธอดี
 ใจ. ฉันมีความหวังเธอมีชีวิตที่สวยงาม.

ใครช่วย ถ้าทำไม่ได้ทำจะช่วย อย่างเช่นดูแลเด็ก ๆ

งานบ้าน ไม่หนัก

น้องชายของหนู เป็นเด็กดี เพราะตอนคลอดของ เราเขาถูก

เอาตัวช่วยงานที่หนัก มาตั้งแต่เขาลูแล้ว หนูก็เลี้ยงไม่ได้

เมื่อคุณแม่ป่วยหนัก ย้ายไปอยู่ที่อื่นแล้ว แม่ก็ป่วยหนัก ทำ

อะไรไม่ได้ ทำไม่ได้ คุณพ่อต้องออกไปหารัก ล้วนหนูอาศัย

อยู่คนเดียว น้อยชายเขา แม่แต่ตัวเล็ก แต่ก็เหมือนพี่

ใหญ่แถมแฉง เขาก็เลี้ยงไม่ทำงานหนัก ไม่ดูแลคุณแม่

ไม่ วิตกลำบากมาก แต่เขาทำได้ทุกอย่างได้ดีที่สุด ถ้าไม่

ได้ เขาขยันหมั่นเพียร ตอนคลอดเราจะเหนื่อยอะไรบ้าง ตอนนี้

ถ้าหัดฝึกนี่จึ้น

น้อยชายอยู่มหาวิทยาลัย เรียนสายมีสุขภาพแข็งแรงมาหน้าต่อตัว

ล้วนหนู เป็นลูกคนโต ก็เป็นเด็กดีนะ เพื่อทำให้ครอบครัว

เกียรติ

สามปีเศษ ตัดสินใจว่าจะต้องเขียน เล่าเขียน ตามที่ ชนชน

ห้าปีเศษ คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชนชนภาษาไทย ชนชนว่าวันข้างหน้าจะมีโอกาสได้เขียน

อาจารย์อาสาสมัครที่ประเทศไทยคนหนึ่ง เพื่อจะได้เผยแพร่

วัฒนธรรมและทำประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยด้วยค่ะ ทำประโยชน์

ประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

หนูคิดว่า ครอบครัวมีความสุขหรือเปล่าไม่ใช่ว่ากินข้าว

สวยหรือชน แต่กินข้าวกับครอบครัวทุกคืนหรือเปล่า

อย่างเช่น ครอบครัวของเรา ถึงแม้ว่าชีวิตลำบากมาก แต่

ลาภกัน ช่วยกัน มีอ้อมมือ ใจเสมอใจ ก็อย่างมีความสุข

ตลอดไป

ขอให้คุณครอบครัวอย่างมีความสุข

10月 泰语
年 月 日第

李成
周 星 期

第

课 第

节 (共

节)

ครอบครัวของฉันเป็นครอบครัวที่อบอุ่น มีคุณพ่อ คุณแม่ คุณย่ากับคุณ

คุณย่าของฉันเป็นทหาร ฉันคิดว่าฉันเคยพูดกับพ่อแม่ไม่ได้คุยกับพ่อ อาจเป็น

เพราะพ่อเป็นคนใจเย็นๆ แต่ฉันเข้าใจว่าพ่อรักฉัน คุณแม่ของฉันเป็นหมอ ทำ

งานอยู่ที่โรงพยาบาลต่างถิ่น แม่ช่วยใครก็ได้จนป่วยเร็ว เวลาพักผ่อน แม่

ก็กลับบ้านทำความสะอาดบ้าน และทำงาน ^{เคย} คุณย่าของฉันเป็นครูใจดีใจเย็น

ดีเยี่ยม ท่านเป็นคนใจดีใจดีใจดี ย่ามาพูดเสมอว่า ทำสิ่งใดก็อย่าทำผิด

กำลัง ไม่งานจะเสียใจกับฉัน ฉันได้เรียนภาษาอังกฤษ ๒ เดือนแล้ว ฉันเป็น

ลูกคนโต เวลาอยู่กับคนโต ฉันรู้สึกดีใจมากเพราะว่าไม่ค่อยมีเพื่อนเล่น

เล่นด้วยกัน ถึงอย่างไรฉันก็คิดว่าฉันโชคดีมากที่ได้เกิดมาในครอบครัวนี้

เพราะฉันมีพ่อแม่และย่าคุณย่าที่รักดี ๆ

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างนามวลีที่มีความผิดพลาด

๑. ฉันมีครอบครัวความสุขหนึ่ง ฉันขอแนะนำครอบครัวของฉันให้คนรู้จักหน่อยนะ
๒. คนพ่อเป็นที่บ้านบุคคลหรือสิ่งที่เป็นแกนสำคัญ
๓. เราก็กางร่มหนึ่งเหมือนกันกลับบ้านแล้ว
๔. เธอเป็นที่บ้านนายหญิงครอบครัวของเรา
๕. เขาเป็นคนหนึ่งความสนุกที่ลึกลับมาก
๖. ชาวบ้านอิจจาท่านสองมากเลย
๗. คุณแม่เป็นคนผู้หญิงเก่ง
๘. เขาเป็นลูกคุณปู่คุณย่าแล้ก็สุด
๙. พวกเขาก็เป็นคนแม่ค้าเก่ง
๑๐. เขาเป็นคนเด็ดดี
๑๑. ขอให้เขาความฝันเป็นจริง
๑๒. ฉันเกิดในหมู่บ้านเล็กๆ ในเขตภูเขาแห่งหนึ่งในมณฑลกว๋างสีเมืองหนันหนิงอำเภอหม่าซัน
๑๓. คุณพ่อดิฉันเป็นคนกรรมกรอยู่สถานที่ทำงานหนึ่งที่หม่าซัน
๑๔. ฉันถือว่าคุณพ่อเป็นพ่อดีแต่ไม่เป็นคนสามีดี
๑๕. คุณแม่เป็นคนธรรมดากรรมกรไม่ใช่แม่บ้าน
๑๖. แต่ตอนนี้คนอยู่ที่หมู่บ้านจำนวนน้อยลงไป
๑๗. ทั้งคุณพ่อคุณแม่เป็นพนักงานธรรมดาในบริษัทหนึ่งที่ผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าคะ
๑๘. พวกเขาอยู่หอเดียว มีชีวิตอยู่ด้วยความสุข
๑๙. หนูเป็นลูกเดียวของบ้านหนู
๒๐. หนูเป็นนักศึกษาไทยได้เรียนที่มหาวิทยาลัยประชาชนชาติกว๋างสีที่ปีสอง
๒๑. หนูหวังว่าวันข้างหน้าจะมีโอกาสไปเป็นอาจารย์อาสาสมัครที่ประเทศไทยคนหนึ่ง

๒๒. บ้านของหนูอยู่ที่กว้างซีก็๋กั้ว
๒๓. พ่อแม่ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง
๒๔. พ่อแม่ร่างกายผมมาก แต่เขาก็ยังสูบบุหรี่
๒๕. พ่อแม่สนใจดิฉันมากกว่าคนอื่น
๒๖. น้องสาวที่หนึ่งเป็นลูกชายที่สุดในพี่น้องห้าลูก
๒๗. น้องชายที่หนึ่งเป็นคนซุกซนและขี้เล่น
๒๘. น้องชายที่สองไม่เหมือนกับน้องชายที่หนึ่ง
๒๙. เรารักทุกความงามของธรรมชาติ
๓๐. น้องชายกับฉันอยากเป็นลูกของพ่อแม่อีกหน้าชีวิต
๓๑. แต่ว่าส่วนมากนักศึกษาเรียนที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวังซี
๓๒. มหาวิทยาลัยชนชาติกวังซีตั้งอยู่ที่ซานเมืองหนานหนิงทางตะวันตก
๓๓. ดิฉันชอบพระคุณมหาวิทยาลัยชนชาติกวังซีเพราะมันเป็นอีกบ้านใหญ่ของเรา
๓๔. เมื่อเราไปมหาวิทยาลัยครั้งแรกก็รักทั้งสิ่งที่นี่
๓๕. มหาวิทยาลัยของเรามีคณะ ๒๐
๓๖. มหาวิทยาลัยของเรามีประวัติศาสตร์ยาวนานถึง 450 กว่าปี เป็นที่มหาวิทยาลัยชนชาติมีชื่อเสียง
ของประเทศเราชนชาติมหาวิทยาลัยหนึ่งอยู่ที่ต่างจังหวัด
๓๗. ทุกปีเรามีค่าย นักศึกษาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยเรา
๓๘. มีสระหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงอยู่จังหวัดของเรา
๓๙. ทุกวันเข้ามีนักศึกษาไปอ่านหนังสือที่โน่น
๔๐. ที่ได้กล่าวมาแล้วเพียงเป็นเล็กๆ น้อยๆ ที่แนะนำมหาวิทยาลัยของเรา
๔๑. เรามี 20 วิทยาลัยและสาขาวิชาหลายอย่าง

๔๒. มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซึ่งมีอาจารย์ประมาณ 750 คนและมีคนประมาณสองหมื่นกำลังเรียนอยู่
๔๓. แล้วยังมีประโยชน์สำหรับความรู้ของเราและความสามารถ
๔๔. ต้นไม้ของบริเวณสถานศึกษาจำนวนมากๆ และทำให้อากาศดีกว่าข้างนอก
๔๕. ฉันเรียนอยู่ในคณะภาษาต่างประเทศเอกสาขาภาษาไทย
๔๖. มีสระหนึ่งสายยาวๆ
๔๗. มหาวิทยาลัยชนชาติกว้างซึ่งเป็นบ้านที่สองของเรา
๔๘. เรามหาวิทยาลัยมีท่งทำนองโบราณและเรียบง่าย
๔๙. มหาวิทยาลัยให้พ่อค้าแม่ค้าเข้ามาขายของที่สุดสัปดาห์ที่ห้าสแควร์วัฒนธรรม
๕๐. บางนักศึกษาเรียนต่อต่างประเทศชอบกินอาหารจีนมากเลย
๕๑. มหาวิทยาลัยของเราทั้งหมดมีชุมชนสี่สิบหก
๕๒. ที่เก่าพอมีสามอาคารที่สูงที่สุดคือหอพักของอาจารย์
๕๓. ทุกคนในโลกยังมีเพื่อนใหญ่เดียวกัน
๕๔. ตั้งแต่เราเกิดมามันก็อยู่ด้วยกันกับเรา และนับว่าเป็นเพื่อนที่แรกของเรา
๕๕. ไม่ใช่ทั้งหมดพวกเขาเป็นเพื่อนจริงๆ นะคะ
๕๖. คนละเราในโลกนี้ใช้ชีวิตอย่างตนเองไม่มีเพื่อนไม่ได้ค่ะ
๕๗. ถ้าคุณแบ่งความสุขกับเพื่อนหนึ่ง คุณจะได้รับความสุขสองเท่าค่ะ
๕๘. ถ้าคุณแบ่งความทุกข์กับเพื่อนหนึ่ง คุณจะได้รับความทุกข์ครึ่งค่ะ
๕๙. ดิฉันมีเพื่อนที่รักหนึ่ง เขาเป็นสาวสวย น่ารัก มีความขยัน
๖๐. คนละเราก็มีโลกหนึ่งเป็นเสรี เราไม่ใช่ชีวิตทั้งๆ ของเพื่อนที่รัก
๖๑. ตอนนั้นสามคนเราชอบอยู่ด้วยการจริงๆ
๖๒. ตอนนี้ฉันยังสามเพื่อนที่แท้จริง เราสามัคคีอยู่ด้วยการ

๖๓. เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งสำคัญของชีวิตเรา
๖๔. มีเพลงจีนหนึ่งชื่อเพื่อน
๖๕. แค่ว่าหนึ่งก็ชีวิตหนึ่ง
๖๖. จริงๆ เธอเป็นลูกผู้พี่ของฉัน
๖๗. เมื่อเธอขึ้นเรียนในมัธยมปลายที่หนึ่ง
๖๘. ฉันรู้สึกดีใจมากเพราะฉันมีเพื่อนส้มคนนี้
๖๙. ส้มรักครอบครัวเขามากโทรให้พ่อแม่บ่อยๆ เป็นคนน้องสาวดี
๗๐. เราเป็นเพื่อนนักเรียนพวกช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๗๑. ฉันของผลไปข้างหน้ามากแล้ว
๗๒. เพื่อนเป็นมหาศาลของเรา
๗๓. พูดถึงเพื่อนชนิด ๑
๗๔. พูดถึงเพื่อนชนิด ๒
๗๕. พูดถึงเพื่อนชนิด ๓
๗๖. ในโลกนี้มีสามสิ่งที่สำคัญที่สุดโดยเรามนุษย์นอกจากความรัก
๗๗. อยู่ในชีวิตเราเราจะมีเพื่อนๆ จำนวนมากค่ะ
๗๘. แต่ถ้าเมื่อฝ่ายเพื่อนหนึ่งประสบความยากลำบาก
๗๙. และหนูจะรักษามิตรภาพของเพื่อนๆ ที่แท้จริงตลอดไปค่ะ
๘๐. เขาจะมาให้ช่วยอยู่ในเวลาที่ตอนแรกค่ะ
๘๑. เราต้องสมบัติเพื่อนทุกคนของตน
๘๒. เพื่อนที่จะพึ่งพามากที่สุดภักดีของเรา
๘๓. ฉันมีสองเพื่อนสนิทมาก

๘๔. อีกอย่างหนึ่งคนของเพื่อนสนิทของฉันเรียกว่าหลี่เหมย
๘๕. นี่เป็นเพื่อนชีวิตของฉันพบตัวเลขสอง
๘๖. พวกเขาทั้งหมดที่ดีที่สุดที่จะพึ่งพาภายนอกของฉัน
๘๗. เธอส่งฉันไปโรงพยาบาลที่นักเรียนไม่กี่
๘๘. พวกเขาเป็นสองโรงเรียนมัธยมนักเรียนของฉัน
๘๙. เธอเป็นคนดีจริงๆ ที่ดีสำหรับฉัน
๙๐. ความใฝ่ฝันที่หนึ่ง ฉันอยากฝากเงินปลูกบ้านให้แม่ฉัน
๙๑. ความใฝ่ฝันที่สอง ฉันหวังว่า อยู่มาวันหนึ่ง ฉันเป็นคนนักท่องเที่ยงได้
๙๒. จนกระทั่งฉันโตขึ้นแล้วและมาถึงนอกโลกที่ใหญ่
๙๓. ทุกๆ คนควรมีปรารถนาหนึ่งที่สวยงาม
๙๔. ตอนนี้ฉันมีความฝันหนึ่ง
๙๕. ในขณะนั้น บางเด็กชอบว่าอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์
๙๖. ความใฝ่ฝันของทุกคนเขาเป็นจุดแสงในทางทำให้เราไม่หลงทาง
๙๗. “อยู่โลกเดียวกัน มีความฝันเดียวกัน” นี่คือคำขวัญของ 2008 กีฬาโอลิมปิกที่กรุงปักกิ่ง
๙๘. เรียนรู้จากวัฒนธรรมที่บางแห่งอย่างต่างกัน
๙๙. ฉันคิดเป็นนักแปลภาษาไทยหนึ่ง
๑๐๐. ไม่ว่าความฝันนั้นเป็นดินสอหนึ่ง
๑๐๑. ฉันแน่วแน่เป็นนักแปลหนึ่งของที่มีชื่อเสียง
๑๐๒. ความใฝ่ฝันของก็คือฉันอยากเป็นคนแม่ค้าเก่ง
๑๐๓. ดิฉันมีความใฝ่ฝันหนึ่ง เป็นอาจารย์สอนหนังสือให้นักศึกษา
๑๐๔. ทำให้พวกเขามีสุขภาพแข็งแรง ทุกๆ ไบหน้ายิ้มแย้ม

๑๐๕. บางควาไฝ่ฝันเปลี่ยนแปลงเป็นความจริงคงจะยากมาก
๑๐๖. ทำให้คนมากมายมาเรียนรู้ประเทศไทยและทำความก้าวหน้าแก่มิตรภาพระหว่างประเทศสองเรา
๑๐๗. เพราะนี่เป็นผมไปเที่ยวที่เมืองกุยหลินครั้งแรก
๑๐๘. ที่นี้ทรายของหาดทรายเป็นสีเงิน
๑๐๙. หนานหนิงก็มีท่องเที่ยวที่หลายๆ ที่ เช่นต้าหมิงซาน สวนหนานหู ทะเลสาบฟินิกซ์ หย่งเมยตัวเมือง และหลายที่
๑๑๐. ในหม่าซันมีแม่น้ำหนึ่งได้ชื่อว่า “แม่น้ำผู้ใหญ่ไหล” ผ่านไป
๑๑๑. มันอยู่หมู่บ้านใหญ่ที่อยู่ใกล้กับอำเภอหม่ซันเซนเตอร์
๑๑๒. มีซอยเล็กในหม่าซันคืออาหารถนน
๑๑๓. หนูนั่งรถไฟ ๙ ชั่วโมงจึงได้ถึงสถานีตะวันตกรถไฟของปักกิ่งค่ะ
๑๑๔. การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเราสนุกสนาน
๑๑๕. ไปเที่ยวที่สถานหนึ่งที่เขาสวย น้ำสวย คนยังสวย
๑๑๖. เมืองชั้นห้าของห้าหนานเป็นไฉ่มุกอันหนึ่งอยู่ไต้จีน เป็นสวรรค์เมืองในการท่องเที่ยวของจีน
๑๑๗. มีสองคลองไหลมาบรรจบกันคล้ายเป็นแม่น้ำหนึ่ง
๑๑๘. จากราชของชั้นห้าสะดวกค่ะ มีสนามบินหนึ่งใหญ่ค่ะ
๑๑๙. มันคล้ายสะพานที่ติดต่อกันระหว่างประเทศจีนและประเทศเวียดนาม
๑๒๐. มีกระแสที่สะอาดและมีดอกไม้ที่งดงาม
๑๒๑. ที่นั่นมีภูเขาเดิมที่ธรรมชาติ
๑๒๒. ถ่ายรูปเป็นสิ่งอย่างเดียวนักท่องเที่ยวทำ
๑๒๓. การท่องเที่ยวเป็นเลือกที่ดีที่สุด
๑๒๔. เมืองกุยหลินมีแห่งเที่ยวหลายแห่ง

๑๒๕. ภูเขาช้านาสึก
๑๒๖. ผ่อนคลายกอดคั่นที่อยู่ชีวิตประจำวัน
๑๒๗. เราหาเจอได้โรงแรมเราสั่งไว้ก่อน
๑๒๘. กว้างใจเป็นมหานครใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของจีน
๑๒๙. เราसानคน
๑๓๐. ปลาที่ต่างๆ
๑๓๑. แล้วก็มีคนเที่ยวประชาชนของต่างประเทศมากๆ
๑๓๒. ฉันปรารถนาว่าตลอดชีวิตนี้ต้องไปสถานที่ที่ดีในการเล่นในหลายประเทศ
๑๓๓. ริมแม่น้ำปลุกวิลโลวและดอกไม้ที่ชนิดทั่วไป
๑๓๔. หินที่เล็กๆ ใหญ่ๆ ที่อย่างพิเศษหลักหลายคือดูรายของรูจีนหลวน
๑๓๕. แต่แป๊ะเรียวยเป็นแบ่งอ่อยที่สุดที่อาหารพื้นบ้านของหมาชั้น
๑๓๖. นครที่เต็มไปด้วยหมดความฝัน
๑๓๗. ภูเขาหิมะก็เป็นแห่งท่องเที่ยวที่ดีที่สี่เบ็ด
๑๓๘. เราควรทำสรุปของการท่องเที่ยวนี้
๑๓๙. ถ้าเราอยากจากลดการหนักของชีวิตเรา
๑๔๐. เราควรไปเที่ยวที่ฝั่งทะเล
๑๔๑. เราควรไปเที่ยวที่เมืองที่จะหิมะตก
๑๔๒. แล้วจะจัดงานตาราของไปท่องเที่ยว
๑๔๓. จากประสบการณ์ของสิ่งต่างๆที่
๑๔๔. ไข่มุกอันหนึ่งอยู่ใต้จีน
๑๔๕. ยอดประชาชน ๖๙ หมื่น

๑๔๖. ท่านสองคุณไม่เคยทะเลาะกัน
๑๔๗. ฉันรู้สึกว่าคุณเต็มใจให้ฉันอาโลงสดชื่น
๑๔๘. คุณแม่เป็นคนร้อยใจ
๑๔๙. ฉันยังปีสืบเอ็ดปี
๑๕๐. สำหรับเรียนของฉัน
๑๕๑. มหาวิทยาลัยชนชาทวงวาที่
๑๕๒. ข้อพร่องของคุณพ่อ
๑๕๓. มีสืบหลายคน
๑๕๔. แม่ปลอมของหนู
๑๕๕. พี่น้องห้าลูก
๑๕๖. เป็นเพื่อนที่แรกของเรา
๑๕๗. คนละเราในโลกนี้
๑๕๘. แต่ความเพื่อนตอนนั้นเป็นความเพื่อนที่บริสุทธิ์ที่สุด
๑๕๙. คนที่ไม่เป็นสายเลือดกัน
๑๖๐. มีเพื่อนคนนี้อย่างเข้าใจฉัน
๑๖๑. เพื่อนเป็นมหาศาลของเรา
๑๖๒. เพื่อนก็กลายเป็นพืงพาของเราที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
๑๖๓. เขาจะมาให้ช่วยอยู่ในเวลาที่ตอนแรก
๑๖๔. เพื่อนที่ชนิดนั้น
๑๖๕. ฉันมีความไฝฝืนสองตัว
๑๖๖. ฉันเป็นคนนักทองเทียวได้

๑๖๗. ฉันอยากเป็นคนนักประพันธ์
๑๖๘. การสอบที่เข้าโรงเรียนมัธยมปลาย
๑๖๙. เรียนของภาษาไทยยากมาก
๑๗๐. บางคนอยากเป็นคนทหาร
๑๗๑. ให้คนเด็กอ่านหนังสือ
๑๗๒. น้องสาวที่ประตูดัดไป
๑๗๓. งานที่ดีที่ได้ป้อนตัวเอง
๑๗๔. ไปเที่ยวแห่งที่ฉันไม่เคยไป
๑๗๕. ประเทศโดยพัฒนา
๑๗๖. ความทุกข์ของคนโรค
๑๗๗. เพื่อทำให้ความไม่ฝันขอดิฉันเปลี่ยนเป็นความจริง
๑๗๘. ในสระสี่เหลี่ยมมีปลาหลายอย่างเหมือนกัน
๑๗๙. วารสารเขียนใช้ภาษาต่างๆ
๑๘๐. สนามกีฬาสองห้อง
๑๘๑. โรงอาหารเล็กและใหญ่ทั้งหมด ๗ ห้อง
๑๘๒. สระสี่เหลี่ยมเป็นแห่งที่มีลักษณะที่สุดในมหาวิทยาลัย
๑๘๓. คณะศึกษาเรียน
๑๘๔. คณะหอการค้า
๑๘๕. มหาวิทยาลัยของเราเป็นที่ที่เลี้ยงร่างกาย
๑๘๖. ความพูดนี้เป็นความจริง
๑๘๗. ดินเดิมมหาวิทยาลัยไม่ใช่เรียกชื่อว่าเป็นชื่อของวันนี้

๑๘๘. โรงเรียนเรามีความแรงอาจารย์สูงๆ
๑๘๙. พื้นที่เทศบาลเชียงซื่อหุ
๑๙๐. มหาวิทยาลัยประชาชาติแห่งหนึ่ง
๑๙๑. บ้านอยู่ที่บรรดามุม
๑๙๒. สิ่งก่อสร้างแบบประเทศไทย
๑๙๓. มหาวิทยาลัยการข้ามศาสตร์
๑๙๔. มีร้านอาหารกินเยอะ
๑๙๕. อาคารนี้มีความลักษณะชาติพันธุ์มาก
๑๙๖. พัฒนาของเงินเร็วมาก
๑๙๗. เหตุการณ์ที่ลงตา
๑๙๘. บางคนอยากเป็นคนก่อสร้างบ้าน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นาง Li Chunxiao
วันเดือนปีเกิด	1 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอฝูสวย เมืองหนานหนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เมืองหนานหนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ศศ.บ. (ภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
พ.ศ. 2555	ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ